

זכורה בנישואיך ותבטל בלתי חסדך
כל ימיה וכל ימי חייך וכל ימי נעוריך
ועתה שבעת ימיך ובעת רבוב ימיהם
אמר יי ויהוה ויהוה ואמר יי ויהוה
ועתה שבעת ימיך ובעת רבוב ימיהם
אמר יי ויהוה ויהוה ואמר יי ויהוה

ויהוה ביום ההוא נאסיהווא נאסיהווא נאסיהווא
לביהמלך וכל השרים וכל מלכיהווא
הפנים והבבאים ותמחו ואמר
אהה אדני יהוה אבן השא השאת
לעם חתו והיהוה נאסיהווא נאסיהווא
יהוה לבם ונגעה חרב ען הנפש
בעת ההיא ואמר יי לעם הוהו
והרושים כן ען טפסים במקרה
הרה בתעמי לא ליהוה ויהוה
להבך ויהוה מלא מאלה בוא לו
ענה גמ אי אבך משפטים
אוהם יהוה כע נגים יעלה וכסופה
מרביותו קולו מנשרים סוכיו
אזו לנכבו שורגו בכח מרעה
לבך ויושום למעו תשעו עד
מתו תלו בקרבך מחשבות אוני
מי קול יד מרו ומשמיע אוני
מחר אפוס ים הוכורו לגוים הנה
תשמיעו על ירושום נערים
באים מארץ המרחק ותנו על
ערי חווה קולם בשמיו שור
היו עליה מסבוב כי ארץ י
מרתע נאם חוהו חסד ומעלהו
עשו אלהיך ואתרעותי מר
מי גע על לבך מעני
מער חוהו קולות לבי המה לי
לבי לא אחר שמי קול שופר
שמשע נשיתו יעת מלחמה

שבר על שכי נקרא מי שדק
כל הארץ פתאם שורץ אהל
רגע ויהוה עיניו עז סגת ארץ
נס אשמה קול שופר
כמאון עמי אוה לא ידעו
בנים סבלים המה לא נבונים
המה חכמים הפיה לבי ויהוה
לא ידע דאיתי אתארץ הנה
תחו ובהו נא השמים ואו איה
ראותה החרים ונהו רשעים ומ
חכמות חתך קולו ראיו ויהוה
אני תארם וכל עון השמים
נדדו ראיות והנחתו ומשם
ובל ערו נתעו משם יתום טמ
תרוו אפוי
כל כח אמר יהוה שממה תהוה
כל הארץ וכלה לא אעשרו
על זאת מאכל הארץ וסדרו
השמים ממעל על מי תחת
ומהו ולא נסמרו ולא אשוב
ממנה מקול פרש ורמה קשה
בלחל כל העיר בארבע בים
ופפים עני כל העיר עויה
ואויו שוב בוז איש ואתו שור
מה תעשו כר תבשי טעו ס
תערו ערי חבב וקדו ערנבו
עמך לשרא ועלפוי מאסר בק
עגלים נפטר בקשו בלי מו

כחוח שמעתי ערה כמבטחה
קול בתעויתית כפר שי
כפיס אולנאו כי עוסה נפשי
לוואס
שוכחו בחוילות יושלים וראו
נא ודעו בקשר ברחובותה אם
תמצאו איש אנוש עשרך
משפט כבד שמעו ואסנה
לה ואם חריתוה ואמרן לכן
לשקר ישבעו יהוה עשך הווא
לא מעוה הפרעה אלה ולא חלו
החלים מאן חתמסך חוקן
פנקס משלע מאנו לשון ואני
אמרתי אך בלים חס נא לי מלא
יד עיון יהוה משפט אלהים
אלכה אלהים ואדבריה
אוהם כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהים אך המה חרבו
שבו על נקון מוסדות עלם
הם אוה משער ואב ערבותי
ישום נמר שקד על עריהם
כל הי נא מחנה יטוח מי רבו
פטיעה עעמו משבותיהם
או לואת אלוהיה פני ערעו
וישעו מלא אלהים ואשבע
אותם ויאפו ובת ונתו הגדודי
סוקם מינוים משכום חו איש
לאשית ישו יעלה העל אלה

לוא אפקר נאסיהווא ואם בגוד
אשר כנה לאתנתם נפשי
על גשורוהוה ויש חרובו
זכרה אל העשן חסיד נטויותה
מי לוא לחת המה כל בגוד בגוד
בי בת ימו ישור אל ובת יהודה
נאסיהווא כחשור בחוה ואמרן
לוא הוא ולא תבוא עלינו רעה
וחרב ורעב לוא נראה ונמבאס
יהוה לירח וחבר אין בהם כח
ועשו להם
לכו כח אמר יהוה אלהי צבאות
יעורבכם את חברי מוה הננו
טו וברי במקד לאש וועם חוה
עיוס ואמלת הננו מבא עולנס
גוי ממרחק בית ישי נאם
יהוה גוי איתנו הוא גוי יעלם י
הוא גוי לא תרע לשנני ולהתשמע
עח דבר אשפתו כקבד כחוח
כלם גבורים ואכל קעורד לחסך
לאמל במך ובנותך יאכל עאנך
ובקרד יאכל גפני ואתהך רישש
עני מבקרך אשר אתה בנטח
בהנו בחרב וגם במים חזמה
נאם יהוה לא אעשה איתכם
מלח יחנה מיתאמרן מחות מוח
עשו יחנה אלהינו לנו את כל אלה
ואמרת אלהים מאשיר עובתם

אותו ותעבדו אלהי נבר בארץ
בארעכס סו תעבדו ויהוה מארץ
לא לכם
הגורו זאת בביתועה השמיעו
במחנה לאמר שמעו נא זאת
עס סכל ואין לב נענים להווא
ולאו אוניס להם ולא ישמעו
האול לא תלואו נאסיהווא נאם
מפני לא תלואו אשר שמרני
חול גבול לים חק עולם ולא
יעבדו ותגשו ולא יחלו
וחמו גוי ולא יעבדו וועם
תח חוק לב סוד ומוח סוד
וילכו וילאו אמרו לבכם נרא
נא את יהוה אלהינו חריתו
גשם ויהוה ומלקוש בערדו
שבעת חוקת עור ישכר לנו
עונותכם הסור אלו וחסותכם
מנשי תשוב מכס כו
נמצאו בעמי רשעים ישור
כשך וקושים העיבו משחת
אנשים ולכרו ככלוב מלא עוף
סן בתחם מלאים מרמה עכ
גדלו נעשורו שמנו עשורו
גם עברו דברו רע דין אדם
דין נשים נעליחו ומשפט
אבוונס לא שפכו קש אלה
לא אפקר נאסיהווא אם בגוד

והיה שם ארון הברית ויהי שם ארון הברית ויהי שם ארון הברית...
 ויהי שם ארון הברית ויהי שם ארון הברית...
 ויהי שם ארון הברית ויהי שם ארון הברית...

אשר כזה לא תתנקה
 נפשו
 ושעוריה נזקה בארץ
 הנבאים נבאו בשקר
 והתננים הרהו על ידיהם
 ועמי אבובו ומחיעשו
 לאחוריה העיו בני בנימין
 מקרב יושלים ובתוך וע
 תקע שופר וע בית הכנס
 שאז משאת מרעה נש
 בשקפה מצפון ושבר גדול
 הנה והמעגה דמלתו בת
 עיוז אלה ובאו רעים
 ועד רוחם תקעו עלו אהלם
 סביב רשאים את דרו
 קרשו עליו מלחמה קמו
 ונעלה בעהרים או לנכור
 פנה היום כי נבאו על ל
 ערב קומו ונעלה בלילה
 ונשחיתה ארמונותיה
 כי כה אמר יהוה עבדות
 כרהו ענה ושפכו עליו שלם
 כלה היא העד המקר
 כלה עשך בקרפה יפקר
 בזל מימה בזו העדה רועת
 חיס נשד ושמע בה ער
 פני תמדד חל ונפכה חסרו
 יחוש פזתק ענפשו ממך

פזא שמך שממה ארץ ווא
 נושבה
 יהוה עבדות שלד ועול לו
 כגט שאומת ישראל הש
 ירך בכו ער על סוס לוח על
 מי ארברה ואערה והשמעו
 הנה ערה אונס ולא יוכלו
 להקשוב הנה רבר יהוה הנה
 להק לחרפה לא נחפצו ואל
 חמה יהוה בלאת נאור
 הכל שפר על עול בחוץ וע
 סוד בחורים יחדו כגט איל
 עס אשה יכרו קן עם כלא
 ימים ונסובותמם לאחרים
 שדות ונשים יחדו כלאות את
 ידו על יטב הארץ נאס יחזה
 כי מקטונם ועו גרונם כלו
 בועט בעע ומנבא ועד כחו
 כלו עשה שקר ודכפו את
 עבר עמי על נקלה לאמר
 שלום שלום ואין שלום הנישו
 כי תועבה עשו גס בוש לא
 יבוש וגם הכלים לא ירעו לכו
 יפלו בנפלים בשת פקדנים
 יבשלו אמר יהוה
 כה אמר יהוה עמי על הרבים
 זראו ושואלו לנחבות שלם אל
 זה דרך הטוב והכזה ומעאו

מרגוע למפסכם וואמדו
 נלה וחקמתי עלכם עפס
 הקשיבו לקול שופר ואמרו
 הוא נקשוב לכו שמעו הגוים
 ודעו עדה את אשר בם שמעי
 הארץ הסת אנכי מבניא רעה
 אלה עם הזה פרי מחשבותם
 מי על דבר לא הקשיבו ויחזו
 וימאסו בה למחזה לזנות
 משבא הבוא והנה הטוב
 מארץ מדחק עלותכם לא
 לרעו ונבחיכם לא עורבו לו
 לכו כה אמר יהוה ונני
 נתו אלה עם הזה מכשלים וכל
 בם אבות ובעים יחדו שכן יעו
 אכרו
 עם בא מארץ עפס ויגיו
 ישר מירכדו ארץ קשת ויבחו
 יחזיקו אכזרי הוא לא ירחמו
 קולם כנס והמה ועו סוסים
 רד כבו ערוץ כאיש מלחמה
 ערוך בתעיון שמענו את
 שמעו דפו לרעו ערוח חוחו
 חיל בלוח אג תעאל השוה
 נבררך אלהי מן חרב לאב
 נגור מסבב בת עמי הגר
 שק והתפלל באפר אבל
 יחזר עשיוך מספר המרוס

כי פתאסו בא השוד עלינו
 בחון נותור בעמי מבצר
 ותדע ובחנת את דרכם כלם
 סדי סודים הלאי ומל נחלת
 וברו כלם משחומם המוד
 נחר מפח מאשיות ע פרת
 לשוא ערוך ערוך ועעם לא
 נחקי כסף נמאס קראו להני
 מאס חוחביתם
 הדבר אשר היה אל וימחזו
 מאת יחזה לאמר עמרי
 בשער בית יחזה וקרואת
 שם את הדבר הזה ואמרתי
 שמעו דברי יחזה כל חזנה
 הפאס בשערים האלה לה
 להשתחות ליהוה
 אמר יהוה עבדות אלהי
 ישורא והטובו דרככם
 ומעללכם ואשכנח אתכם
 במקום הזה אל תבטחו לכם
 אל דברי השקר לאמר היכל
 יהוה היכל יהוה היכל יהוה
 המה כי אם הטוב והטוב
 את דרכים ואת מעללכם
 אם עשו תעשו משפט בין
 איש ובין רעהו גר רתום ואלמנה
 לא תעשוק ודם נקי אל תשפכו
 במקום הזה ואחרי אלהים

אחרים לא תלכו לרע לכם
 ושונת אתכם במקום הזה
 בארץ אשר נתתי לאבותיכם
 לכן עולם ועד עולם הנה אתם
 בטוחים לכם על דברי השקר
 לבלתי הועיל הגבול ער ואף
 והשבוע שקור נקפו ובעל חל
 אחרי אלהים אחרים אשר
 לא ידעתם וכאתם ועמדתם
 לפני בבית הזה אשר נקרא שמי
 עליו ואמרתם נעלנו למען עשות
 את כל התועבות האלה חמעות
 פר עיני חנה הבית הזה אשר
 נקרא שמי עליו בעיניכם גם
 אנכי הנה ראיתי נאס יחזרי
 כי לדכנא אל מקומו
 אשר בשלחו אשר שכנת שמי
 עשתי לו מפני רעת עמי
 ישורא ועתה ועו עשויתכם
 את כל המעשים האלה נאס
 יהוה נאמר אלהים השטן ודבר
 ולא שמעתם ואקרא אתכם
 ולא עענתם ועשיתו לבית
 אשר נקרא שמי עליו אשר
 אתם בטוחים בו ולמקום אשר
 נבאתי לכם ולאבותיכם כאשר
 עשיתי לילי והשליכתי

אתכם מעל פני כאשר השליכה
 את כל אחיכם את כל זרע
 אמרים
 ואתה אל תתפלל בש העם
 הזה ואל תשא בעדם רחם ותמח
 ואל תפגע ברי בני אונני שמע
 אתך האנך ראה מה המה
 עשיתם בערי יהודה ובחעות
 ירושלם הבצטם מלקטים עצם
 והאבות מבגדים את האש
 והנשים לשות בעק לעשות
 כונס למלכת השמים והסך
 נס כנס לאלהים אחרים למען
 הכעסני האתם חס מכעסכם
 נאס יחזה הלא אתם למען
 בישת פמחם
 כה אמר אלהי יחזה הנה אפי
 וחקמתי נבחת אל המקום הזה
 על האדם ועל בהמה ועל עץ
 השדה ועל פרי האדמה ובערה
 ולא תכבד
 יהוה עבדות אלהי ישראל אד
 עלותיכם ספו על ובחיכם ואכלו
 בשר כי לא דברתי את אבותיכם
 ולא עוררתי בזם הועיא אותם
 בארץ מערים על דברי עול
 ובחי כי אם את הדבר הזה
 עויתי אותם לאמר שמעו

וכה אמר אלהי יחזה...
 כל הנביאים...
 ויהי שם ארון הברית...

שמע את דברי אשר רבי יהוה עליכם... ואלה אשר לא יאמרו...
גויס: ונבואתו ב' מל' קדמו לנבואת הנביא... ויהוה אלהים...
כמה: כאלה ב' חלקי העקב והחזקין שמעו כאלה רבות וכו' כאלה רבות...
ב' חלקי העקב והחזקין שמעו כאלה רבות וכו' כאלה רבות...

וקראו למקוננות ותבואעו
ואלה חכמות שלחו ותבואעו
והמזונה והשנה עליו נח
והרדנה עליו ודמערד וע'
ועפעפתו וזחמים: כי קול
נחיש שמע מעוזו אך שודנו
בשנומאר כי עובנו ארץ
כי השליכו משכנותינו:
כי שמעו נשום דבר
יהוה והקם אנכס דבר פיו
ולמדנה בנותיכם נח ואשח
דעות קונע: כי עליה מות
בחלונינו בא בארמנותינו
להכרית עלל מוחץ בחורים
מרחבות: ודך כח נאס וזוח
ונפלה נבלת האים כדמין
על פני השדה וכלעמור
מאחרי הקער ואין מאסף
כה אמר יהוה וזוח אן
ותהלל חכס בחכמתו ואר
ותהלל חגבור בגבורתו אר
ותהלל עשור בעשור: כי
אם באת ותהלל המתהלל
השכל ודע אוהו כי אני
יהוה עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי באלה
חפצתי נאמתי:

יבערו ויכסלו מוסר הבלים
עץ הוא כקפ מרע מרשע
וובא וזהב מאופו מעשה
חדש וקלי עורף הבלת
ואגמו לביטס מעשח חכמת
כלה: ויהוה אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם מקומו
תרגש הארץ ויאזכה עש
ועמו: כי נח תאמריו
לחוס אלהי רי שמע וזוח
לא עבדו ואברו מארע פד
תחת שמא ארץ עשה ארץ
בבוא מכון תב חומר כן
בתבונתו ככה שמס: וקול
תגו המון מלש בשמים ויעש
נשאים מקעד ארץ בקסם
למטר עשה וזיע רוח
מאחזו ובער כל אדם
מדת הבלש כל עורף מפל
כי שקר נסכו ולא דוח בט
הבל המה מעשה העתעע
בעת פקדתי יאברו לא
אלה חזק יעקב כי יוער
הבל הוא ישראל שבטותו
יהוה עבדות שמו
אספו מארץ פנעתי ויער
במעור: כי כה אמר יהוה תג

קולע את יושבי הארץ בפעם
הואת והערתי להם למען ימצאו
או לו על שבו חלוק
מפתי ואני אמרתי אן וחסלו
ואשאנו אהלי שוד ויב
מחרי נתקבנו וצא ואינס
אין נסח עור אהלי ומקום
יריעותי כי נבערתי הרעסות
יהוה לא רישו על כן לא
השכירו וכלמרעותם נפוצה
קול שמועת הנה באה
ועש גדול מארץ עפח
לשום אתערי וחתה שממה
מעוז תפס: ודק
זוח כי לא אדם רדכו לא
לאיש חלך וחכו את עשר
יסדני יהוה ארצמטפט אל
באפך פה המעכוני: שפך
חמרו על הגים אשר לא
ידעו ועל משפחות אשר
בשק לאקראן ש אכלו
את עקב ואכלו וכלחאות
עזו השמו:
הזב אשר חת אל ויחממות
הזה לאמר: שמעו את דברי
הברית הזאת ודברתם אל
איש וחזקה ועליו שבו וישכנו
ואמרת אותם פה אמר יהוה

אלהי ישראל ארור האיש
אשר לא ישמע את דברי
הברית הזאת: אשר עויתי
את אבותיכם ביום הועיא
אותם מארץ מצרים מפור
ואשאנו אהלי שוד ויב
מחרי נתקבנו וצא ואינס
אין נסח עור אהלי ומקום
יריעותי כי נבערתי הרעסות
יהוה לא רישו על כן לא
למען תקים את שבועת אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת להם
ארץ זבת חלב ודבש כי אם
הזת ואני ואמר אמין יהוה
ולאמר יהוה אלך
קרא את כל הברים האלה
בערו יהוה ובזכות יהוה
לאמר שמעו את דברי הברית
הזאת ועשיהם אותם: כי השו
העזתי באבותיכם ביום
הלילתי אורכם מארץ מצרים
ועד חסס הגו השפס והשו
לאמר שמעו בקולי ולא
שמעו ולא הסו את אונם
ותלכו איש בשקריות לבס
הגיע ואבני עליהם את כל
דברי הברית הזאת אשר
עזתי לעשות ולא עשו
ולאמר יהוה אלך

נמצא קשר באיש יהוה ובישבו
ירושלים ישבו על עונת אבותם
הראשנים אשר מאנו לשמוע
את דברי והמה חלכו אחר
אלהים אחרים לעבדם הפו
בדת ישראל ובת יהודה את
ברחמי אשר סדתי את אבותם
לכן כה אמר יהוה
הנני מבא אלהים ועל אשר
לא יקבלו לעאת ממנה וזעקו
אלי ולא אשמע אלהים ויהלו
ערו יהוה וישבו ירושלים
וזעקו אל האלהים אשר הם
מקטרים להם והושע לא
יושעו להם בעת רעתם כי
מספר ערך חו אחר יהוה
ומספר חעוה ירושלים שמהם
מזבחות לבשת מזבחות לקטר
לבעל ואתה או תהפול
בער הגים הזה ואלה שא בער
רעה ותמח כי אנינו שמע בעת
קראם אלי בער רעתם:
מה לירי בכדתי עשותה
המוסות הרבים ובשו קדש
ועבדו מעלך מרעתכם או
תעלו: חת רענו יפח פד
תאר קרא יהוה שמך לקול
המונה גדולה העת אשר ע

אמר לו כי כספי ויפדוהו... ואלה אשר לא יאמרו...
אמר לו כי כספי ויפדוהו... ואלה אשר לא יאמרו...
אמר לו כי כספי ויפדוהו... ואלה אשר לא יאמרו...

כסוף וסודל נחלת הנה על יד הקוף היתה ליד עמלק היתה
באר שבע חרב בחרו שעשע וכל ד ויהוה עבאושט וקרה עבאוש
כסוף וסודל נחלת הנה על יד הקוף היתה ליד עמלק היתה

יש דלמחזיקיהו עבדות
הנורא אהרן דבר עליך
רעה בגלל רעות ישראל
זכור תזרה אשר עשו להם
והעני לקטר לבני
והוא הוה יעני וארעה אז
הראיתני בעל להם ואני
כנבש אלוה וכל לפנות ולא
ידעתי כי עלי השני מחשבות
נשחיתת עץ בלחור ונפרתני
מארץ הים ושמו לא ידע
עוד ויהוה עבאות שפטי
עדך בחן כלות לב ארצה
נקמתך מהם כי אלק גיהני
את ריבי לכו בה אמר
יהוה על אנשי עברתך
המבקשים את נפשי לאמר
ליתנבא בשם יהוה ולא המת
לכו בה אמר
עבאות הנעפק עליהם
ויהוה יתן בחרב בניהם
ויהוה יתן בחרב בניהם
שיארה לא יהוה להם כי
אני יתן אל ישי כוננות
ייתפקרתם
בשם יהוה אלהינו
שם יהוה אלהינו
שם יהוה אלהינו

למדבר שמעיה ישמעו
אבלה על שמעיה נעשו
כל הארץ כי אק אשע
על לב על כל שמועיה
באו שוריים כי חרב משה
אכלה מקעו ארץ וקעו
הארץ איז שלום למעו
זרע חפרים וקעים קעו
נחו לא יועלו וכו' ו
מתבואתכם מחזו
יהוה כה אמר יהוה
על כל שכני הרעים הנעש
בגולה אשר נתחלתו אלק
את ישראל חנוי נחש מעל
אדמתם ואת צעתי יחזו אתו
מתוכם ויהוה אחרי נעשו
אותם אשור ורחמתם ושמעו
איש לנחלת ואיש לארץ
והיה אם למד ילמד אתו
עמי להשבע בשמי חיותו
כאשר למד את עמי להש
בבעל ונבנו בתוך עמי ו
לא ישמעו ונעשו אתו
ההוא נעשו ואבר נאמתי
כה אמר יהוה אלהי
וקנית לך אזור פשתים ושע
על מתנגד ונכנס לא הבא
אקנה את האזורי כבד יהוה

ישם על מתני
והוה דבר יהוה אלו שנית לאמר
קח את האזור אשר קנית אשר
על מתנגד וקנס לך פותח וטמנו
שם בנקיק הולע ואלך ונכוננו
בפרת פאשו עוה יהוה אלהי
והי מתנגד ימים נכוס ולאמר
יהוה אלו קוס לך פרתה וקח
משם את האזור אשר עמדתך
למנושם ואלך פרתה ואחפר
ואקח את האזור מן המקום
אשר טמנתו שמה והנה
נשחת האזור לא יעלה לכל
ויהוה דבר יהוה אלו לאמר כה
אמר יהוה ככה אשחית את
גאון יהוה ואת גאון ירושלם
חבי העם הזה חרע המ אנש
לשמע את דברי החלפני
בשרותי לבכם ולכו אחר
אלוהם אחריכם לעבדם והשחיות
לכם ויהוה כאזור הזה אשר לא
יעלה לכל
יהוה האזור אל מתנגד אנש
החברת אל את כבוד ישראל
זה כל צעתי יהוה נאם יהוה
לחיות לך ליום ולליל ולחולק
ולתפארת ולא שמעו ונאמרת

יהוה את הפד החה כה
אמר יהוה אלו ישראל כל
נביל תלאו ואמר אלו
הודיע לא נרע כי כלני ולא
לוי ואמדת אליהם כד אמר
יהוה הגני מלמא את כל
ישבו הארץ הזאת ואת המלכ
העצום יהוה על כפאו ואת
הפרעם ואת חנבאים ואת
כל אשר ירושלם שבר וו
ונפשתם איש כל אחיו והאבות
והצנים יחד נאם יהוה לא אחמו
ולא אחוס ולא ארחם מהשחיותם
שמעו והאזינו אל תגזחו כי
יהוה דבר תגזרו יהוה אלו ככה
כבוד בחרם יחשך וכו' ו
יתגברו רגליכם על חר נשק
וקניתם לאור ושמה לעמות
ישרת לערפל ואפלא תשמעה
במסתרים תבסח נפ שי מפני
גוה ודמע תדמע ותדר
עניי דמעה כי נשפה עדר
יהוה אמר למלך
ולגבירה השפילו שבו כי
ירד מראשותיכם עכוז
ונפאתכם יעו חנגב סגרו
ואין פותח חגלת יהוה כלה
חגלת שלומם שאני ענינכם

יהוה הנאם מעמו אלה הערף
נתולך עמו תפארתך יהוה
תאמר כי נפקד עליך ואת
למדת אתם עליך אלמים
לראש הלא חבלים יאחזק
כמו אשת לדה וכו' תאמר
בלבך מדוע קראני אלהנך
עונך נגלו שולך נחמסו
עקבך היהמך פושו ערו
ונפר חכר ברתו גם אתם
תוכלו להיטוב למדי הרע
ואפניכם מקש עבר לרוח
מרביר זה גודל סבת מדיך
מאתי נאם יהוה אשר שחת
אותי והבטחי בטקד וגם
אני חטפתי שחתי על פני וני
קלונך נאסר ופיצה וקין ופי
זנותך על גבעות בני יר
ראותי שקועך או קיוש
לא תכחדי אחר מתי ער
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הערות אבליך
יהוה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוה יהוה וירשום עלת
ואדריהם שלחו יעורריהם
למים באו על גבים לאמצאו
מים שבו בלהם רוקם במו

יהוה הנאם מעמו אלה הערף
נתולך עמו תפארתך יהוה
תאמר כי נפקד עליך ואת
למדת אתם עליך אלמים
לראש הלא חבלים יאחזק
כמו אשת לדה וכו' תאמר
בלבך מדוע קראני אלהנך
עונך נגלו שולך נחמסו
עקבך היהמך פושו ערו
ונפר חכר ברתו גם אתם
תוכלו להיטוב למדי הרע
ואפניכם מקש עבר לרוח
מרביר זה גודל סבת מדיך
מאתי נאם יהוה אשר שחת
אותי והבטחי בטקד וגם
אני חטפתי שחתי על פני וני
קלונך נאסר ופיצה וקין ופי
זנותך על גבעות בני יר
ראותי שקועך או קיוש
לא תכחדי אחר מתי ער
אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו
על דברי הערות אבליך
יהוה ושעריה אמללו קדרו
לארץ וצוה יהוה וירשום עלת
ואדריהם שלחו יעורריהם
למים באו על גבים לאמצאו
מים שבו בלהם רוקם במו

שלוש אשר אחרים שהיה להם קדמונות גרים ירדו הם רחוק ואלו שלחיו אמרו להם למה צעקתם ומה
על פני ארץ ישראל ומה על פני ירושלים ומה על פני בית ישראל ומה על פני בית יהודה ומה על פני
בית בנימין ומה על פני בית דן ומה על פני בית ראובן ומה על פני בית שמעון ומה על פני בית לוי
והוא ישיב עליהם ויאמר להם ומה צעקתם ומה על פני ארץ ישראל ומה על פני ירושלים ומה על פני בית ישראל
והוא ישיב עליהם ויאמר להם ומה צעקתם ומה על פני ארץ ישראל ומה על פני ירושלים ומה על פני בית ישראל

ספר חינוך חלק א' פרק כ"ג הלכה ט"ו
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

דבר דלומדו ויהיה עבדות
וזכורו אותך דבר עירך
לעזוב בגלל רעות בני ישראל
וזכורו אותך אשר עשו לך
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

ספר חינוך חלק א' פרק כ"ג הלכה ט"ו
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

למדו שומעו ושמעו
אבלו עלי שמעו
כל הארץ כי אק אנש
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

למדו שומעו ושמעו
אבלו עלי שמעו
כל הארץ כי אק אנש
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

ספר חינוך חלק א' פרק כ"ג הלכה ט"ו
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

לדעתם את הדבר הזה כה
אמר יחזקאל אלתי ישראל אל
כל הארץ ואמרו אלתי
הזרע לא יגיע מכלני ולא
לנו ואמרו אליהם כה אמר
יחזקאל הנני ממלא את כל
שבי הארץ הזאת ואנתם כלם
השבים יתורו על כסאו ואני
כל השבי ירושלים שכרו ו
נפשי עם אשר אהיו והאבות
והבנים יתורו נאם יחזקאל לא אחמי
ולא אחוס ולא אחס מהשחותם
שמעו והאזינו אל תגבחו כי
יחזקאל דבר תגזיר עליהם
כבוד בטרם יחשקו ובלטרם
להגפר רגליכם על הרקש
וקויתם לאור ושמה לעמות
ישת לערפל ואפלא תשמעה
במקרים תבכה נפשי מפני
גיה ודמע תרמע והתר
עני דמעה כי נשפה ערך
יחזקאל אמר למלך
ולגבירה השפלה שבו כי
יודי מראשותיכם עטורי
תפארתכם עין הנגב סגור
ואין פתח חלול יהיה כלה
הגלת שלומם שאי עונכם

וראוי הנאש מעמו איה הער
נתלד עמו תפארתו מה
תאמרו כי תפקד עירך ואת
למדת אתם עליו אלמים
לראש הוא חבלים יחזקאל
כמו אשת לוח וכו' תאמר
בלבך מרוע קראני אלהי
עונך נגלו שולך נחמסו
עקבך ההתקן כושי שרו
ונמר חרב ברתו גם אתם
תוכלו לחילוב למדי הרע
ואפיעם כקש עפר לרוח
מדבר זה גודלך מנת מדור
מאתי נאם יחזקאל אשר שכחת
אותי והבטתי בשקרי וגם
אני חטתי שחתי על פניך וניא
קלונך נאמר ומעתי לך ומה
זוהר על גבעות בשידור
ראיתי שקועך או דיושי
לא תכחדי אחרי מתי ער

ספר חינוך חלק א' פרק כ"ג הלכה ט"ו
על דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...
ועל דבר החוק והתקן...
הוא שיהיה כבודו של האדם...

והטילו והפיו ראשם בעמוד
האדמה התהפוכו לארצה גשם
בארץ בשני אפרים... חפץ
ראשם כי גם אלה בשדה
ללדה ועוזב פו לאתח רשוא
ופראם עמדו על שפרם
שאפו רוח פתנסו פו ענינה
כיון עששם אום עוננו עני
כיון יהיה עשה למען שמך
כי רבו משונותנו לך חטאנו
מקוה ישראל מושעתו בעת
ערה לפח תחכה כגר בארץ
וכפארה נטה ליון לפח תחיר
כאיש נרהם כגבור לא ופול
לרשועי ואתם בקרבתנו יהוה
ושמך עלינו נקרא אל תנחם
פה אמר וחורר ליעם הזה
פו אהבו לנו רגליהם לא
זיעבו ויהוה למרעם עתה
יזכר שנים ויפדין חטאתם
ויאמר יהוה אל אל
תסמל בער העם הזה לטובה
כי יעמנו איננו שמע אל דברתם
וזי ועלו עליה ונסחח
איננו רעם בפי חרב וכי
וכרעם וכרעם אנו פו מכלה
אותם ואנו אהא ארנו
יהוה הנה הנבאים אמרו כי
להם יא תרה

הרב ורעב לא יהיה לכם
כיון שילום אמת אתן לכם
במקום הוה וואמר
יהוה מדי שקף הנבאים
נבאים בשמ לא שלח רמס
ולא צויתים ולא רברתי אליהם
חוזו שקר וקסם ואלול ותפלות
לכם היה מתנבאים לכם
לכו פה אמר והנה על
הנבאים הנבאים בשואו ואנו
לפני היתם והמה אמרים
הרב ורעב לא יהיה בארץ
הואת בחרב וכרעב ותמו
הנבאים הרמס יהעם אשר
היה נבאים להם יהיו משולם
בהצעות ורושום מפני הרעב
והחרב ואון מקבר להמרד
המה נשיח ונמחם וננתהם
ושפכה עליהם את יעתם
ואמרת אליהם את הרבר
הנה תרצה עיי רמעה ללה
וקמם ואל תדמנה כי שמך
גדול נשכר בתיה בת עמו
מכה נחלה בארץ יע ארמי
השרה והנדה חלה הרב ואם
באתי העיר והיה תחלוני
רעב כי גבנבא גם כן שחיי
אל ארץ הארץ

הנבאים באמת אתו
בעיני געיה נפש מיועות
ואונו לנו מרמס קוה לשון
ואון טוב ולעת מרמסותה
בעתה ירענו וחוהושענו
עון אבהתנו פו חטאנו
אל תנאץ למען שמך אל
תנבל כפא כבודך ופי אל
תפר ביותך אתנו היושבו
הגויס מגשמם ואם השוער
יתנו רבים חלא אתה חוה
יהוה אלהינו וקוה לרפונו
עשית אתם אלה
ויאמר יהוה אל אנני נעמד מעתה
ושכדאל לפני און נשוי אל
העם הזה שלח מעלי עיני
ועאויהוה כי ואמרו ויא
אנה נעא וא ית אל
כה אמר יהוה אשר לוהו
למות ואשר לחרב לחי
ואשר לרעב לרעב והוא
לשבי לשבי ופקדותו עמו
ארבע משפחות נאם יהוה
את חרב לחרב ואת חמסו
לשחב ואת עוף השמים
בהמת הארץ לאב והיה
נתהים לזועה לכל מדינת
הארץ בגלל מנשה בן חנוך

מלך יהודה על אשר עשר
בירושלים פי כירחמל עליך
ותשלם הער נגד לך ומוסור
שילום לך אית נכששת
איתי נאם יהוה אהור תלי עול
אתמלי עליך ואשחיתך מאתי
העם וואזרם בבודה בשערי
הארץ שבלתי אברתי את עמ
כירכהם לו אשבו עמך לר
אלמ תול מחול ומם חפאת
לחם על אים בחור שרף בעתם
התלו עליה פתאם "עיר
ותלות אמלל לית השענו
נפחה נפשה בואו שמעיה
בער זמם בושח חפכת
ישאיוות לחרב אתן " לפני
אנניהם נאם יהוה און
לי אמו פי ויהתנו אנשי רב
ואיש מו וכל הארץ לחרב
נשויה ולא נשויו פלה מקלווע
אמר יהוה אכלא שרוך ה
טוב אמלא הפגשנו ברבעת
רעה ובעת ערה את הארץ
הרע ברול ברול מעפון
ועשת חירף ואויערו חירף בן
אנגל נכחור וככל חפאתו חירף
וכח חרף וועברתי את חירף
בארץ לא יעת באשקה חח

באפו עלכם תנקה
אמת נרעת יהוה ופכרני ופכרני
ותנקם לי מירסי אל ארץ
אפקה תחמה ויעשאתי עליך
חפתי נמל און חפתי נאפלי
ויהי רברך לו לששון ושמחת
לפני כבודך שמה עלי יהוה
אלהי עבאדת
לא אשכחם בסודי משחקיך
ואעלה מפני חרב פרוי ושברי
מזעם מלאתי למה " היה
כאלי נעה ופסחתי אנשי מלאכה
חלפתו הו ותחנה ללכמו אכזב
מום לא נאמנו
לכן פה אמר יהוה אם תשוב
ואשתפל לפני העמך " ואם
תוציא חרב מוחל לפני תחח
ועצו המה אלה ואשחיתם
אליהם ויערת חרב לעם הזה חומת
נחשת בעניה ונלחמו אל כ
ולא תבלו לך בראתך " אנני
לחוטעך וזה עילך נאם יהוה
והעלתך מחר רעם ופרתך
מחר ערעים
והנה דם תחך אלה לאמר לא
תקח לך נפשה ולא תחך לך
פנים וננות במקום הר
כרעת אמר יהוה על חבתי

ועל הבנות הללו כי בקרוב
תהיה ועל אבותם תלחח אותם
ועל אבותם המולדים אותם
בארץ הלאה ממות הלאה
ומתו לא ופסחו ולא וקברו
לרמן על בני האדמה והן ונחבו
ופרעב כולו ותחך נבלתם
למחול לעוף השמים ולבהמה
הארץ
האדמה בית כירוח ואל יהיה
לפסח ואל תגר להם כיראקות
את שלוחי כאת העם הזה טח
ותח אתה חסר ועת הרחמים
ועתו נרלים וקטנים בארץ
ההוא לא יקברו ולא יזכרו
להם ולא יגררו ולא יקררו
להם ולא יבדכו להם על אפי
לנחמי על צח ולא יזקו אותם
פום הנחמים על אביו וע
אמו ובית משתח לא תבוא
לשבת אותם לאכי " ועובות
כי כה אמר יהוה עבאדת
ועמו ושראל הנני משבית מת
המקום הזה ועמדו נכונ
הוא עתה וקול שמתוהו הו
הנה עתה ככל פתח העיר
לעם הזה אם כידברתם באלה
ואמרו אליך על בשר דבר ותה

והנה עתה ככל פתח העיר
לעם הזה אם כידברתם באלה
ואמרו אליך על בשר דבר ותה
לעם הזה אם כידברתם באלה
ואמרו אליך על בשר דבר ותה

אם לא יקרה כפני אב תשוב ישראל אם יתוהו השרה אם יעניו על נאם ימשו החקים ה אור אב יתיר איש במסעותיו אם טוב ואל יע יחושיע
אתה לא יא לא נפחית לחושיע אתכם והוה חאל לחושיע בתי אבונ מעט והילכו לחושיע על לא אכר איתם כפני עשית עובת
את רמאו כפני לחושיע לענין ארץ כלה לחושיע משכבו נעשו ואל ב אה בעל חוש כחילו חממת תערתו כבור ה יאנו לחושיעו ויהוה ויהוה
יהי אנוי עשי ויעלה שפכתי בן אנוי חוה על בבור ואי לו כ אמו לו רע עתה ויהי העיר דיעה אביה יאן יארו ל עשית
אם לא יקרה כפני אב תשוב ישראל אם יתוהו השרה אם יעניו על נאם ימשו החקים ה אור אב יתיר איש במסעותיו אם טוב ואל יע יחושיע

והנבנו וחפר ראשם בעבור
האומה חתה כולא חתה גשם
בארץ בשן אפרים חפ
ראשם בני גס אלת בשדה
לדה ועזבו מלאחח וישא
ומראים עמדו על שפים
שאפו רוח סתנס כל ענניהם
כדאן עשבי אים שענונו ענו
בנו יוחח עשה למען שמך
כי רבו משונענו לך חטאנו
מקחו ישראל מזשולו בעת
ערה לפח ותחת כגר בארץ
וכארח נטח ללון למה תחוח
כאש נהם כגור לא חכל
לחושני ואתה בקרבנו יחוח
ושמך עלינו נקרא אל תנהט
פחאמר יחור לים הוח
כו אתבו לנוע רגליהם לא
חישכו ויחוח לארעם עתה
יזכר עננס ופסך חטאתם
ויאמר יחוח אלי אל
תסללו בעד העם הזה לטובה
כי רעמו אינני שמע אל רעמם
וכי רעלו ע לה וסנ חדר
אינני רעם מ בחורב וכי יי
וברעב וברצו אנכו מכלח
אותם ואמו אתה אדע
יחוח הנע הנבאום אמרתי
להם לא תראו

חרב ורעב לא יחוח לכם
כי שלום אמת אתו לכם
במקום חנה ויאמר
יחוח אלי שךר הנבאים
נבאום בשמ לא שלחתים
ולא עתתים ולא רבתי אלהם
חחו שךר וקסס ואחו ותנחת
לכם המה מתנבאים לכם
לכו כח אמר יחוח על
הנבאים הנבאום בשמי ואנו
לא שלחתים וחמה אמרים
חרב ורעב לא יחוח בארץ
הזאת בחרב וברעב ותמו
הנבאים החיים יחועם אשר
המה נבאים להם יחור משלם
בחעות ודושלט מפני הרעב
והחורב ואון מקבד להמוד
המה נשיחק וננחס ונבנותה
ושפכתי עליהם את רעמם
ואמרת אליהם את חרב
הזה תרצה עמי דמעה למה
וחמם ואל תדמינה כי שמר
גדול נשכרה בתחת בת עמו
מכה טולה נאר אס יע ארמי
השרה וחתה חליל חרב ואם
באתי העיר וחה תחלוני
רעב מ גס נביא גספון סחר
אל ארץ ולא רעו

המאס מאסת את יחוח
בעמו געלה נספך מלח
ואו לנו מרפא קוח לש
ואון טוב ולעת מרפא חתה
בעתה ירענו יחוח וישעו
עון אבותינו מי חטאנו
אל הנאץ למען שךר א
תגלו כפא כבוד ופר א
תפר בייחך אתנו השטנס
הגוס מגשמים ואם השטנס
ותנו רבכים חמ אתנו
יחוח אלהנו וקסס לסיח
עשית אתה א
ויאמר יחוח אלי אס ועור מש
ושמואל ופני און מש
העם הזה עלח מעד ע
ועצא ויחוח מי יאמר
אנה נבא ואמרת
כה אמר יחוח אשר נש
למות ואשר לחרב וחי
ואשר לרעב ורעב ויש
לשבי לשבי ופסדתי על
ארבע משפחות נאם יחוח
את חורב להרו ואת ח
לסחב ואת עוף השטנס
בהמת הארץ לאח ויחוח
ונתתם לרועה לכל ממד
הארץ בגול מנשחן ויחוח

כאפי עולכם תפוך
אתה רעית יחוח וברני ופדוני
הנחם לי מרפסי אל אר
אספה תחתי ועשאתי עלך
חופה נמצאו חרוב ואכילם
וחי וברך לי וישחורו שמחת
לכבו כד נדא שמך על יחוח
אחוי עטאת
לא תשכחו בסוד משח קים
ואעלו מפני חרוב וישברתי
מזעם מלאותי למה חיה
כאלו נעח ומפתי אנשח מאנו
תדאס חוה תחוד ללכמו אכוב
מזם לא נאמנו
לכו כח אמר יחוח אם תשח
ואשכח לפני העמר ואם
הועיא יקר מוחל כפי תחוד
ישבו המה אלה ואתה לא תשח
אליהם ויעתת רעם הזה לחמת
נחשת בעניה ונחמו אלי
ולא יוכלו לך באתך אני
לחושעך ולח עיניך נאם יחוח
והעלתך מרר רעם ופדתך
מקם ערעים
ויחוח רבי יחוח אל לאמר לא
תקח לך אשח ולא יחוח לך
במם ובנות במקום חרוב
כרבה אמר יחוח על חבניט

יחוח וישעו
עון אבותינו מי חטאנו
אל הנאץ למען שךר א
תגלו כפא כבוד ופר א
תפר בייחך אתנו השטנס
הגוס מגשמים ואם השטנס
ותנו רבכים חמ אתנו
יחוח אלהנו וקסס לסיח
עשית אתה א
ויאמר יחוח אלי אס ועור מש
ושמואל ופני און מש
העם הזה עלח מעד ע
ועצא ויחוח מי יאמר
אנה נבא ואמרת
כה אמר יחוח אשר נש
למות ואשר לחרב וחי
ואשר לרעב ורעב ויש
לשבי לשבי ופסדתי על
ארבע משפחות נאם יחוח
את חורב להרו ואת ח
לסחב ואת עוף השטנס
בהמת הארץ לאח ויחוח
ונתתם לרועה לכל ממד
הארץ בגול מנשחן ויחוח

ועל חבנות המלכים במקום
הזה ועל אמתם המלכות אותם
ועל אבותם המלכים אותם
בארץ האלהת לממולת המלכים
ימטו לא יספרו ולא יקברו
לדמ על בני הארמיה ותמו ופחוב
וברעב כלו חיתת נבלתם
למא כל רעוף השמים ובהמת
הארץ
אל תבוא בית מרוח ואל תד
לספור ואל תגד להם מי אספתי
את שלומי מאת העם הזה נאם
יחוח אתה חסד ואת הרחמים
וגתו גדלים וקבונים בארץ
הזאת לא יקברו ולא יספרו
להם לא תגד ולא תגדן
להם ולא יספרו להם על אנו
לנחמי על מות ולא נשין אותם
כוס הנחמים על אביו ועל
אמו ובנות משתח לא תבוא
לשבת אותם לאכל ולשקות
כח אמר יחוח צבאות
אלהי ישראל הנני משבית מו
המקום הזה לעננכם ונימנכם
קול ששוח וקול שמחוח קול
חתו וקול כלח ויחוח מ הגור
לעם הזה את כל חרובים מאח
ויאמר אליך על מות דבר ויחוח

בית הנוער ושמה אשמעך
את דברי וארך בית הנוער
והנה עשה לאכה עלהאבני
ונשחת הכל אשר הוא עשה
בחדר בית הנוער ושם נעשהו
כלי אחר כאשר נשד בעיני
הנוער לעשות

ירמיה

יהוה ורבים ואחריו אשוח
לרבים עירום וערס מעל
כל דר נמעל כל געיה ומנח
ומנקחו הסלטות ימי עיני
על כל דרכיהם לא נסתריו
מלפני ולא נלפן טעם מגדר
עיני ושלמות ראשונה משנה
עונם וחטאתם על חלום את
ארצי בגבלת שקיעהים
והועבדהים מלאן את
נחליה
יהוה עני ומעיה ומטעם ביום
ערה אלה גנים ונאו מאפק
אריך ויאמר אין שקר נחל
אבותינו רבו ואונם מדעול
העשה לו אדם אלהים והמה
לא אלהים לכן הנני מדליעם
בפעם היא אודיעם את
דלו ואת גבורת ודיעו כי
שמתי יחזו
יהודה כתובה בעט ברזל
בעפרן שמרד וחושה על
לוח לבם וקרנות מבוחותם
כזכו בניהם מנחותם ויא
ואשריהם על עץ רענעל
גבעות הגבוהות והחל
בשעה חיל כל אוצרותך
בזאת גמולך בהטאת

בכל גמולך ושמטת ונך
מנחלתך אשר נתתי לך
והעבדתי את אביך בארץ
אשר לא ידעת מי אש קדחם
באפי עד עולם הנער
אמר יחזו ארוח הג בר אשר
נכחו באדם ושם בשר ורע
ומן יחזו קמור לבו ויחזו בעינו
בערבה ולא יראו כי נבוא
טוב ושכן חררם במדבר
ארץ מלחה ולא השו
ברוך הג בר אשר נכחו
ביוח ויהו יחזו מבטחו
והיה בעץ שתול עלמים
ועל דבר יושח שר שיווא
ידא ברזא חם ויחזו
עלהו רענו ונשנת בערת
לא ידא ולא ימש מעשות
סרי עקב הלב מכל ואיש
הוא מי ידענו אני ויחזו חקר
לב בחז כלות ויאיש ויהם
לאיש כדרכו כסרי מעלה
קרא רגו ולא ידעו עשה
עשד ולא נמשפט בחצי
ועובנו ונאחריהו יחזו נב
מא כבוד מדום מראשון
מיוז מקרשני מקוה ישראל
יהוה כל ע ביד נישו יסור

בארץ וכתבו ביו עובד מקור
מיום חמים את יחזו
דפאני יחזו וארמא חושיעני
ואושעה כה תהיה אתה יהנה
המה אמרים אלה ובר יחזו
נבוא נא ואני לא אצטע מרעה
אחור ויוז אנשלא התנוותי
אתה ידעת מועא שפתי נכח
פניך הנה אלתהוה למהת
מחסיאתם בהם רעה יבש
רדפו וא לא בשח אני וחירו
המה ואל אחתה אני הנא
עיוסם הם רעה ומשנה שבו
שכנס
יהוה את הלב ועמדת בשער
בע עס אשר נבאו בו מלמ
יהודה ואשר יצאו בו וכל
שערי ירושלם ואמרת
אלהים שמעו דבר יחזו
מלכי יהודה וכל יהודה וכל
ישבי ירושלם הנאים בשערים
האה
יחזו השמרן בנסותיהם
ואל תשא משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלם
ולתועאו משא מביתכם
ביום וישבת וכל מלאכה לא
תעשו וקרשתם אנתים השבת

כאשר עוולה את אבותכם
ולא שמעו ולא הפון את
אזנם ויהי את ערסם לדלה
שומע ולבלתי קחת מוסר
ויהו אס שמע השמשון אלו
נאם יחזו ולבלתי הלא משא
בשעתי העיר הזאת ביום
השבת ולקדש אתום השבת
לבלתי עשותה כל מלאכה
ובאו בשערי העיר הזאת
מלכים ושדים ישבים על
כסא דור רכבים ברכבי
ובסוסים המה ושריהם איש
יהודה וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת ועינים וצאו
מערי יהודה ומסביבות ירושלם
ומארץ בנימין ומיה שפלה
ומן החל ומזנגב מבאים
עולה ונכח ומנחה ולבונר
ומכאוי תורה בעת יחזו ואם
לא תשמעו אלי לקדש את
יום השבת ולבלתי שאות
משא ויבא בשערי ירושלם
ביום השבת והיציני אש
בשעריה ואכלה ארמנות
ירושלם ולא תכנה
הדבר אשר יהוה אל ידמיו
מאת יחזו לאמרו קום ונרדת

בית הנוער ושמה אשמעך
את דברי וארך בית הנוער
והנה עשה לאכה עלהאבני
ונשחת הכל אשר הוא עשה
בחדר בית הנוער ושם נעשהו
כלי אחר כאשר נשד בעיני
הנוער לעשות
יהוה ובר יחזו אלי לאמור הנני
הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יחזו הנה כחמר
בית הנוער כן אתם ביר בית
ישראל רגע אביר
על גוי ועל מלכה לנהוש
ולנוחן והאביר ושם הגוי
ההוא מרעו אשר דבות
עלו ונחמתו על הרעה אשר
חשבתו לעשות לו
ורגע אביר על גוי ועל מלכה
לבנות ולנטוע ועשה חרעה
בעיני ולבלתי שמע בקולי
ונחמתו על הטובה אשר
אמרתו להיטוב אלה
ועתה אקר נא אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם
לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי
לוצר עליכם רעה וחסב עליכם
מחשב טובו נא איש ידרכו
הרעה והיטיבו דמכם ומעליכם

בית הנוער ושמה אשמעך
את דברי וארך בית הנוער
והנה עשה לאכה עלהאבני
ונשחת הכל אשר הוא עשה
בחדר בית הנוער ושם נעשהו
כלי אחר כאשר נשד בעיני
הנוער לעשות

בית הנוער ושמה אשמעך
את דברי וארך בית הנוער
והנה עשה לאכה עלהאבני
ונשחת הכל אשר הוא עשה
בחדר בית הנוער ושם נעשהו
כלי אחר כאשר נשד בעיני
הנוער לעשות
יהוה ובר יחזו אלי לאמור הנני
הזה לא אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יחזו הנה כחמר
בית הנוער כן אתם ביר בית
ישראל רגע אביר
על גוי ועל מלכה לנהוש
ולנוחן והאביר ושם הגוי
ההוא מרעו אשר דבות
עלו ונחמתו על הרעה אשר
חשבתו לעשות לו
ורגע אביר על גוי ועל מלכה
לבנות ולנטוע ועשה חרעה
בעיני ולבלתי שמע בקולי
ונחמתו על הטובה אשר
אמרתו להיטוב אלה
ועתה אקר נא אל איש
יהודה ועל יושבי ירושלם
לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי
לוצר עליכם רעה וחסב עליכם
מחשב טובו נא איש ידרכו
הרעה והיטיבו דמכם ומעליכם

בפשוטהם ב ואל תשמדו בנסותיהם כי הבערות בנסותיהם יאמר אלהי ישועה יענה ויהוה אל נפשכם חס רחם ישראל בנסותיהם יתב
יחזו ביום השבת בני שיש נא כחוי ויבאו תורה בית יהודה וקול ששון ויהי מהם תוריד לשמע בקול תורה ל ויבאו ונכחו ונתנה להם קול
הרב אש ויהי אש לא התנוותי אנשי מבאיבך אנשי לשכור וזה ונאם יהוה ימך כסף אשר אמרתי ליוסבם אותו ונתנו אותם בית האל
ויהי אתם ויחזו אל נכבדותיך לאמר ג מל ויכניסו ביום ההוא לאמור אלה לאמור ר יחזו יחזו לאמור רעלם ויתפסו את בניהם

בפשוטהם ב ואל תשמדו בנסותיהם כי הבערות בנסותיהם יאמר אלהי ישועה יענה ויהוה אל נפשכם חס רחם ישראל בנסותיהם יתב
יחזו ביום השבת בני שיש נא כחוי ויבאו תורה בית יהודה וקול ששון ויהי מהם תוריד לשמע בקול תורה ל ויבאו ונכחו ונתנה להם קול
הרב אש ויהי אש לא התנוותי אנשי מבאיבך אנשי לשכור וזה ונאם יהוה ימך כסף אשר אמרתי ליוסבם אותו ונתנו אותם בית האל
ויהי אתם ויחזו אל נכבדותיך לאמר ג מל ויכניסו ביום ההוא לאמור אלה לאמור ר יחזו יחזו לאמור רעלם ויתפסו את בניהם

בפשוטהם ב ואל תשמדו בנסותיהם כי הבערות בנסותיהם יאמר אלהי ישועה יענה ויהוה אל נפשכם חס רחם ישראל בנסותיהם יתב
יחזו ביום השבת בני שיש נא כחוי ויבאו תורה בית יהודה וקול ששון ויהי מהם תוריד לשמע בקול תורה ל ויבאו ונכחו ונתנה להם קול
הרב אש ויהי אש לא התנוותי אנשי מבאיבך אנשי לשכור וזה ונאם יהוה ימך כסף אשר אמרתי ליוסבם אותו ונתנו אותם בית האל
ויהי אתם ויחזו אל נכבדותיך לאמר ג מל ויכניסו ביום ההוא לאמור אלה לאמור ר יחזו יחזו לאמור רעלם ויתפסו את בניהם

והיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה... ויהיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה...

ואמר נואש מאחור מחט
מחטתו יצא עין ואיש
שררת לבו חרע נעשה
לבו כה אפרתה שאמר
נא בנים מי שמע כאלה
שעדרת עשתה מאד כמות
ישראל יתעב מעד שדי
שלג לבנו אספתו מים
זרים קדים נזדים משכונ
עמולו שאי קפדת ויכשלו
בדרכים שכלי עולם
ללכת נחמיה ברוך לא סתרה
לשם ארעם ושמה שדוקה
עולם כל עובד עמול ושם
ונתן בראשו כדונן קדים
אמר עס לפני ארוב ערף
ואמנם אראם ביום
אדום ויאמר לכו
ונחשה על דמיהו מחשבה
כיא תאבי תורה מכחן
ועול מחכם ודבר מנבא
לכו ונכהו בלשון ואל נקשי
נק שובו אל דבנו חן סתו
יהוה אל ושמע קולו ויבן
השלים כחמתו לה נעה כר
כרו שוחח לנפשו וכו עמד
לפני דבר עליהם טובה
השוב את חמתה מהם

לכו הן את בנותם לרעב
והגם על ידי חוב ותלעה
נשחתם שבלת ואל מערת
ואנשיהם יהוה תרצו מוע
בחוריהם מכהות מלחמה
תשמע ועשה מבתחום מי
תבא עמדת גוד פורעני
כח טוחו לוכי פחים
כמען להלך ואזה חתו מע
את כל עינים על שונת אר
תכפר על עולם וחסאתם
מלפניו אל תמנו וחו מכל עולם
למקד בעת אפק עשה חסד
כה אמר חתו חתו
וקנת בדין יוע חרש ומוקע
הקם ומקד חתונם ונענת
אל גיא בדהנם אשר פתח
שער מחוקות וקראת שם
את חדרים אשר ארבר
אלה ואמרן שמעו רוב
יהוה מלך והנה וישבי
דושלם כה אמר יהוה
עבאות אלה ישראל הנני
מבא רעה על המקום הזה
אשר מי שמעה תעל ברד
אזני יעו אשר עובני ונפח
את המקום הזה וקסורו כו
אלהים אחרים אשר לא

ידעו המה נאבות וסמולי
יהוה וכל און את המקום חו
קם נקדם ויבנאו צמות חע
לשון ארוב בנות באש עת
לבעל אשר לא עמולו ואלו
לא עמולו על רוב
הנדמים באים נאם יהוה ולא
יקרא למקום הזה עוור חתפת
ונא בן הגם מי אס גיא חתו
וכתו ארבעת מחות וחושו
במקום הזה ומלמדם בחרב
לפני אנשיהם וכו מדיק טו
נקמם ונתתי את נבדרם
למאכל עוף השמים החמה
הארץ וישמהו את הער
הזאת לשמה ושרה כל עמ
עלה נשם ושרך על כל מפתח
והאמלים אדבשר בנתו וחו
בשר בנתום ואיש בשר
רעו ואלו במצור ובמק
אשר יעקו להם אכירם
ומבקשי נפסם וישבר
המקד לעני האנשים החסם
אונק ואמר אל הים כהאמר
יהוה עבאות ככה אעבד את
העם הזה ואנכי ער חזות
כאשר יושבו אתה וימ
אשר לא יוכל להרס עוור

ותלפת יקברו מאין מקום
לקבור כדאשעו למקום חתו
נאם יהוה וליושביו ולתלאת
העור וזאת כתפת וחו בנת
רושלם וכהו מלכי יהוה
כמקום חתפת הטמאים לכ
הבאים אשר קטרו י על
גתמם וכו עבא השמים
והסן נפסם לאלהים אחרים
ונבא וימנהו מותפת
אשר רחמו יהוה שם להנבא
ויעל בחצר בתחום ויאמר
אלמ העם
כה אמר יהוה עבאות אלה
ישראל הנני מבי אלהיך
הזאת ועל כל עריו אתה
הרעה אשר רצחני ערלח
כי הקטו את ערפי לבלתי
שמע את דברי וישמע
פשוטו כדאמר כהו וזוא
פקודי נגד בבית יהוה את
ירמיהו נבא את הדברים
האלה ויבא פשוטו את
ירמיהו הנביא ויבן אתו
עיה מחתפת אשר בלשע
בנימו העלוק אשר בבית
יהוה יהוה ממחות ויעמי
פשוטו אתו ומחורו מקחמם

קמחפת ויאמר אליו וימחו
לא פשוטו קרא חזו שמך
מי אס מגור מפבוב
כח כד אמר יהוה הנני נתתי
למגור לך ויבא אהרן ועפרו
בחרב איבהם ועמיה ראות
ואת כל חזונה אתו בין מלך
בלי ויגלם בבח חתם בחרב
ונעמי את מלחן הער
הזאת ואת כל יאענה ואת כל
יקח ואת כל או ערות מים
חזונה אתו בך אמר רים
בכונם חתום ותבי אום
בבית ואה פשוטו וכל
ישבי ביתו תלכו בשוב וכל
תבוא ועם תמותלשם תקוד
אתו וכל את בני אשר נבאת
לתם בשוד פתחת
יהוה ואפת חזותו ותכל
חיותו לשחור כל היום כלה
לעג לו כדמר ארבר או עק
חמם ושד אקרא כי חלח
דבר יתחול לחופה ולחלם
כל חמם ואמרו לא אכפרנו
ולא אביר עוד בשמן ותח
בלה כאש בערת עצה
בעממת ונלאית מכל ולא
אום מי שמעמי ונתן רבים

מגור מסביב חגורו ונגדנו
כל אנוש שלימי שמרו עליו
אולי נמהל ונכלה לו ונקחח
נקמתנו ממנו ויחוח אורם
כגבור ערץ על כו רדפי
יכשלו ולא יכלו בשו מאד כר
לא השמחו מלמת עולם לא
השכח ויחוח עבאות בחן
ערק ראה כמות וכל אראח
יקרן מהם כי אלה גדולי
את ריבי שוד לחוח חלד
אתחוח כי העול את נפש
אביו מרד מרעם
אמר היום אשר מדרתי
בו וס אשר מרתני אמו אל
יהוה ברוך אהרן האיש
אשר בשר את אבו לאמר
לד לך בו וכו שמח שפוחח
והח האיש ההוא כעדם אשר
הפך יהוה ולא נחם ושמע
ועקה בכור ותרועה בעת
עדרים אשר לא מורתני
מרחם והוה לו אמר קברי
ווחמה חרת עולם למה זה
מרחם וצאתו לראות עמל
והגון ויכלו בבשת ומי
חדר אשר חתו אל חמחה

והיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה... ויהיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה...

והיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה... ויהיה ענין המעשה כי כל מה שיהיה ענין המעשה...

והוא יושב עליו ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל

מאת יהודה בשלח אליו המלך על קנח אתם שחור בדבלימה ואת עפונה בן מעשיה הפתן לאמר ריש נא בערנו את יהודה כי נבוכדראצר מלך בבל נחת עלינו ואלה יעשה יהודה אותנו ככל רצוננו ויעלה מעלנו ויאמר וימחה אליהם כה תאמרו יא ערקתו כה אמר יהודה אלהי ישראל הנני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשרים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספת אותם אלהי העיר הזאת ונלחמת אני אתכם ביר נבוכדראצר ובזרוע חזקה ובאף ונחמה וישב העיר הזאת ואת הארם ואת הבמה בדרך גדול נמתו ואחריו נאם יהודה אנו את ערקתו כה אמר יהודה ואת עפונה בן מעשיה ואת עפונה בן מעשיה ואת עפונה בן מעשיה

החרב ומזרעב בבל נבוכדראצר מלך בבל וצו אנבחה וכו' מבקשי נפשם והבס למרחב לא נחוס עליהם ולא חמל ולא מרחם ואלה יעם הנה האמר כי אמר יהודה הנני נתן למנכס אגודך החמה ואת דרך המות השב בעיר הזאת ימות בחרב ובר עב וברר והוא נאמר על המשמים הצרים עליכם לחיה ותיהל נפשן לשלח כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאסיתוה ביר מלך בבל הנני ושופת באש יהודה שמעו דבר יהודה ביה דוד כה אמר יהודה דנו לביר משפטו ויעל גזול מיד עשק פדעא באש חמדי ובערה ואנו מבכה מפני רע מעלליהם הנני אלך ישובת העמיק עור המייד נאם יהודה האמרים מרחת עלינו וימונוא במשעותינו וכן ופקדתי עליהם כפי מעלליהם

נאסיתוה והיעני אש בערה ואכלה כל סביבותיה מה אכר יהודה רך מותמלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה ואמרת שמע דבר יהודה מלך יהודה השב על כפאי ביר אמת ויעברו ועמך הבאים בשערם הארץ כה אמר יהודה עשו משפט ועקרו והעילו גזול מיד עשוק וגלילות ואמנת אל הנני אתחמסו ודס נקי את השפכו במקום הזה כי את עשו תעשו אותה עיר הנה זבאו בשערי המות הות מלכים ישובים לרוד על כפאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועברו ועמו ואם לא תשמעו את הדברים האלה בו נשב עתו נאסיתוה כי לחרוב יהיה הבית מוח כי כה אמר יהודה על בית מלך יהודה גלע אמה לך ראש הרבנו את לא אשתוק מיד עדים לא נשיב ויהי שתי עיר ושחיתים איש וכלו וכו' מרביר ארזי והפילו על

והוא יושב עליו ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל

האש ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרדו איש אל רעתו על מה עשה יהודה ככה לעוה הגדולה הזאת ואמרו על אשר עזבו את ברטת יהודה אלהיהם ושתחונו לאלהים אחרים ועברו אל הכבד ולתואל תטור לו בכנו בכנו להלך כי לא ישוב עוד וראת את ארץ מולדתנו כי כה אמר יהודה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר ועא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד כי במקום אשר הגלו ארבו שם נמת ואת הארץ הזאת לא יראה עוד הו בעה ביתו בלא יצדק ועלמותו בלא משפט ברעתו ועבר חנם ופעלו לא יתקדו האמר אבנה לך בית מדרות ועלות מדרות וקריע לו חלוניו וספון בארז ומשוח בששיר התמלך כי אתה מתחרה בארז אבקר הלא אכל ואתה ועשה משפט ועקרו או טוב לרדן דין

עני ואבואו או טוב הלא היא הדעת אתי נאם יהודה כי אנו עתה וכו' כי אם על בעער ועל כס תנקי לשטן ועל העשק ועל המרוצה לעשות לכו מה אמר יהודה אל יהוהקים ביר אשתוח מלך יהודה לא יספדו לו חיו אחיו וחיו אחות לא יספדו לו חיו ארזו והיו הדה דברת חמור וקביר קחוב והשלך מתלאדך אל לשערי ירושלים עלו הלבעו ועקרו וצבשו הנני קולך ועעקו מעברים כי נשברו כל מאהצדך דברתי אליך בשלוחך אמרת לא אשמע זה דרכי מנעתיך כי לא שמעת בקולי כל דעך תדענה ומה אהבך בשבי גלם כי או תציעי ונכלמת ממל רעתך יטובתו בלבנו מקננתו בארזים מה נחנת בבאלך חבלים חיל כי לדתי חיל אני נאם יהודה כי אקמתו כנענו וכו' יהוהקים מלך יהודה חומם עליו ומוע כי משם אהקני

ועתה ביר מבקשי נפשך וביר אשר אתה יקר מפתח וביר נבוכדראצר מלך בבל וביר הכשרים והט להני אוקר ואת אמן אשר לדתי על הארץ אחרת אשר לא לדתם שם ושם תמורתו ועל הארץ אשר הם מנשא אתה נפשים לשוב שם שמה לא ישובו העעב נבוח נמוץ האיש הזה בעהו אם כלי און חסו בו מדוע הנוטלו הוא נודע והשלכו על הארץ אשר לא ידעו ארץ ארץ ארץ שמעו דבר יהודה כה אמר יהודה כתבו אתה ויהי ערדך נגס לא יעלה בידם כל לא ועלה מזרעו איש יושב על כפאי דוד ומשל עוד ביהודתי הו רעים מאד ויטעו ומפעים את עמו מדעותיהם נאם יהודה לכו כה אמר יהודה אלהי ישראל אל על הרעים הרעים את עמי אתם הפעתם את עמך ותלחוס ולא פרתם את

והוא יושב עליו ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל ויבטל את כל המעשים אשר עשו בני ישראל

הנלמד עיניכם את דע
מעליכם נאמתחו ואני
אקבץ את שארית עמי
מכל הארץ את אשר החזתי
אתם שם ותשבו אתח
ענינו ופרו רובו וחקמנו
עליהם רעים ורעים ולא
ייראנו ולא יחזו ולא
יפקדו נאמ יחזו הגה
מים באים נאמ יחזו וקמנו
לדור עמנו עירק נמק מדק
והטמל וטעה מספרו ווערה
בארץ בנימו תועט וחזרה
וישראל ישון לבטה וזהטנו
אשר יקרא יהוה עדקנו
לכו הגדמים באים
נאמ יחזו ולא אמרו עור
הי יהוה אשר העלה את צנ
ישראל בארץ מצרים בני
אבותיהם אשר העלה
ואשר הביא את ורעבות
ישראל בארץ עפונה אצל
הארעות אשר החזתם
שם השבו על ארמיתם
לבאים נשפו לה בקרבו
דחפו כל פעמיתו תלתו
איש שבור ויגבר עמו

יו מפני יהוה ומפני דברי
קדושי בני מאפים מלאך
הארץ במפני אלה אלה
הארץ נישו נאות מדבר
וקחו מרועתם רוע נבחרתם
לאבו מי צם נביא נספח חנפו
גס צבתי מעמתי ויעתם
נאמ יחזו וכל החם דרפחותם
פחול קחול באפמה החו ונפו
בה כי באים עליהם רעה טעה
מקרתם נאמ יחזו
ונביאו טמרו ונאות תמה
הנבאו דבעל ונתעו את עמי
אדני ישראל
דיושלם ראות שער חיה
נאמ ותרך בשקר וחזרו ור
מיעים לבות שבו איש
מדעת הויל כלם כקלים
השביה בעמיהו
לכן טה אמר יהוה עבדות על
הנבאים חנפו מאמל אותם
לענת והטקתם מדאש כי
מאת נבאי חוששים יצאה
חנפה וכר הארץ מה
אמר יהוה עבדות אלה שמעו
על דברי הנבאים הנבאים לכם
מהגלים תמות אתכם חוזה
לבס דברו לא מפני יהוה

אמרם אמור למנאני דבר
יהוה שלום יהוה לכם וכל
הלך בשרות לבו אמרו לא
הבוא עליכם דעה פו מעט
בסוד יהוה ודא וישמע את
דבר מן הקטוב דברי וישמע
הנשבעת יהוה תמיה
יעת וסער מחולו על ראש
ישעים לא שוול אהיותו
עדיעשו ער תקימו חמוות
לכו באחרות תמים התנונו
בה בית לא שחיתו אהתנאם ונ
לא דברתי אליהם חס נבאו
ואם עמדו בסוד הטלעו
דברי את עמי וישבם מדנם
הרע מרע מעליהם
החיות מחרב אני נאמ יחזו
הא אלה מחרב אמר ספר
איש במסותים זמי לארא
נאמ יהוה הלא את השמים וי
ואת הארץ אני מלא נאמ יחזו
שמעו את אשר אמרו הנבאו
הנבאים בשמי שקר לאמו
חלמוי חלמוי עד מתי הש
בלב הנבאים נבאי בשקר
ונביאו חלמות לבם וחסבותם
להשמיח את עמי שמי חלמות
אשר יספרו איש ויעוה נאמ יחזו

שכחו אבותם את שמי בעני
הנביא אשר אתו חלוס יספר
חלוס יספר חלוס ואשר דבר
אתו ודבר כלי אמת מה לתנו
את חבר נאמ יהוה הלא כל
דברי כאש נאמ יהוה וכפשוט
יפעל פלע לכווננו על הנבאים
נאמ יהוה מגמר דברי איש
מאת רעותו הננו על הנבאים
נאמ יהוה הלקחים לטונם
ונאמיו נאמ יהוה על נבאי
חלמות שקר נאמ יהוה וספרתם
ותעו את עמי בשקר ירים
ונפחותם ואני לא שלחתם
ועל עמתי והועל לא ועויל
לעמתי נאמ יחזו וכר
ישאל תעס מהו או הנביא
או כחו לאמר מה משא יהוה
ואמרת אליהם את מה משא
ונטשתי אתכם נאמ יהוה
וזנבתי והפחתי וקעם אשר
יאמר משא יהוה ופקדתי על
האיש החואל באתו מה
תאמרו איש על רעותו ואיש
או אחיו מה ענה יהוה ומה דבר
יהוה ומשא יהוה לא תכודו עור
מה המשא יהוה לאיש דברו
וקטלם את דברי אליהם חוים

יהוה עבדות אל העני מה
האמר אל הנביא מיד עני
יהוה ומה דבר יהוה ואם
משא יהוה האמר לכן נח
אמר יהוה יעו אמר לכם את
הדבר הנה משא יהוה ואשוח
אליהם לאמר לא תאמרו
משא יהוה לכן הננו ונשוחו
אתכם נשא ונטשתי אתכם
ואת העור אשר עתנו לכם
ולא סתבתכם מעל פמי ונעמי
עליכם חופק עולם וכלמות
עולם אשר לא תשכח
הראש יהוה ומה שמי דודאני
תאמס מועדים לפני יהוה
אחרי הגלות נבדוראני מה
בכל את וכניהו בני יהוה חוים
מלך יהוה ואת שמי יהוה
ואת חרות ואת המסגר
מירושלם ונבאם נבלי הדרו
אחד הגמס טבות מאר כהאני
הבכורות והדרו אוחך הנאנים
רעות מאר אשר לא תאכיל
מרע ויאמר יהוה אל
מה אמרו ואת יהמיו ויאמר
הגמס התאנים הטבות טבות
קאר ותרעות דעות מאר אשר
לא תאכלנה מדעי

ויהי דבר יהוה אל לאמר מה
אמר יהוה אלי וישראל כתאני
הכובות תאלי כן אכיו את
גלות יהודה אשר שלחתי מן
המקום הזה ארץ כשדים
לסובבה ושמלתי עיני עליהם
לסובבה ותשטמק על הארץ
הואה ובניתיים ולא את דרם
נוכח עתם ולא אחשו ונדתי
להם לב דעת אחי מי אני יהוה
ומיוול לעם ואני אהיה להם
לא תימס מלשם אל בכל
לכם וכל תאנים
הרעות אשר לא תאכלנה
מרע כרבה אמר יהוה כן
אחו את צדקתו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית מושבות
הנשארים בארץ האדרת
והישיבים בארץ מצרים ועט
לוועה לרעה לכל מלכות
הארץ לחרפה ולמשל לשנתו
וקלוה בכל המקומות אשר
אדווחם שמי ושלחתי גם אל
החרב את חרעו ואת חדרו
עד תמס מעל הארמון אשר
נתתי להם וואבותיהם
הדבר אשר היה עלי רמתי
היה יחזיב שונן הרב עור

התעלה ד הדוד ויאמר יהוה אל מה אהיה וימיהו ויפאנוס הוייתם תואננס השיעיבי: הרעו ד בטל כל בשמי חסבות השעביה
אחיו שמי חסבות יהוה ויאמר יהוה אל מה אהיה וימיהו ויפאנוס הוייתם תואננס השיעיבי: הרעו ד בטל כל בשמי חסבות השעביה
העם יהוה: הטובות 7 4 כוב הטבות חסו וי קריב ופ חס דחם וכלכיון השעביה ויפאנוס הוייתם תואננס השיעיבי: הרעו ד בטל כל בשמי חסבות השעביה
הטוב שטבוו בתת חס: הישיבים 5 5 וכל חס בארץ מצרים כוחותיה ויאננס קריב מל בית חס ויהי
חסבותיהם ויהוה יאמרו עור על כפי כפי ישיבתי כפי ישיבתי ויהוה יאמר יהוה אל מה אהיה וימיהו ויפאנוס הוייתם תואננס השיעיבי: הרעו ד בטל כל בשמי חסבות השעביה
שמי אהיה 2 2 דחם חסו 2 2 ויהי חס בארץ מצרים כוחותיה ויאננס קריב מל בית חס ויהי

לפי המעשה והמחשבה... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו...

להיות בדי אשמה מלך יהודה
היא השנה הראשונה לנבוכדנצר
מלך בבל אשר דבר ירמיהו
הנביא על כל עם יהודה ויאמר
כל אשר יושב בשלום לאמר
שלש עשרה שנה לאשיחון
בן אמון מלך יהודה ועד חיים
הזה זה שלש עשרה שנה
הזה דבר יהודה אלי ואמר
אליכם אשמים ודבר ולא
שמעתם ושלח יהודה אליכם
את כל עבדיו הנבאים השנים
ושלח ולא שמעתם ולא הפיטתם
את איכם לשמע לאמר
שוב לא איש מדרכו חרעת
ומע מעלליכם ושבו על
הארמה אשר נתן והוא לכם
ולא באתם למען עולם ועד
עולם ולא תלכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהשתחוות
להם ולהתעסק אותם במעשה
ידים ולא ארע לכם ולא שמעתם
אלי נא יהוה למען הפקסוני
במעשה ידיכם לדע לכם

נבוכדנצר אשר מלך בבל עבר
והבאתם על הארץ הזאת
ועל ישיבה ועל כל הגוים האלה
סביב והחרימם ושמעתם
לשמה ולשרקה ולחרבות עולם
והאבדתם מהם קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול בלה קול
רחוק ואור נר והוסת מן הארץ
הזאת לחרפה לשמה ועל דבר
הגוים האלה אתמלך בבל
שבועים שנה ומה כמלך אונק
שבועים שנה אמר על מלך
את עולם ועל הארץ הזאת נאם יהוה
את עולם ועל ארץ כשדים
ושמתי אתן לשממות עולם
והבאתי על הארץ חווא את
כל דברי אשר ידברתי עליה
את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל
הגוים כי עבר דם גם חמה
גוים רבים ומלכים גדולים
ושמתי להם כפעלם ופמעשה
ידים

והתהלכו לפני חרב אשר אני
שלח בימים ואקח אתהקום
מלך יהודה ואשקה אתמלכותו
אשר שלחת יהוה אליהם
ירושלם ואת עיר יהודה ואת
מלכות את שרית ליהוה אתם
לחרפה לשמה לשרקה ולחרפה
כיום הזה את פרעה מלכות
ואת עבריו ואת שריו ואת כל
עמו ואת כל הערב ואת כל
מלכי ארץ העשן ואת כל מלכי
ארץ פרסיה ואת אשור
ואת עזרואת עקרון ואת שאר
אשרודי את אינם ואת מאב
ואת בני עמון ואת מלכי
ואת כל מלכי ערדן ואת מלכי
הארץ אשר בעבר חיים ואת
ואת תומא ואת בון ואת
קוצני פאה ואת מלכי עת
ומלכי הערב השכנים
במדבר ואת כל מלכי זמרי ואת
כל מלכי עולם ואת כל מלכי
ואת כל מלכי העפון הקדונים
והדקנים איש אל אחיו ואת
המלכות הארץ אשר על
פני האדמה ומלך ששן ויהוה
אחרתם ואמרת אליהם
כה אמר יהוה עבאת אלה

ישראל שתושברו ויהיו נמלן
ולא תקומו מפני חרב אשר
אני שלח בימים ויהיה כי
ימאנו לקחתכם מנה לשהות
ואמרת אליהם מה אמר יהוה
עבאת שות השתו כי הנה
בעיר אשר נקרא שמי עליה
אנכי מהו להרע ואנכי הנקח
השן לא תקומו חרב אני היא
על כל שמי הארץ נאם יהוה
עבאת ואתה תבא אליהם
את כל הדברים האלה ואמר
אליהם יהוה ממרים ישאג
וממעון קדשו ותן קול שאג
ישאג על נחלתה קדוכם
ועתה אל כל שמי הארץ בא
שאו שרעה הארץ כי רב
ליתו בגוים נשפטו האלילים
בשר הרשעים נתנם לחרב
נאמרוהו
יהוה עבאת הער ועתה יעאת
מגוי אל גוי ופער גוין ועוור
מחסי ארץ והיו חללו יהוה
ביום החווא מקצת הארץ ויעו
קעת הארץ לא יספרו ולא
יאסרו ולא יקברו לדמן על
פני הערמה והיו הללו
ירשם ועוון והתפלשו אמרו

הצאו ממלאו ימכם לטוב
ותפיו ותובתם ונפלתם כדרי
חמה ויאמר מטעם מן חרש
ופלכות מאדיו חסאן קול
ענתה חרשם וילת אהררי
הצאו מן שוד יהוה את
מיעתם ונמנו נאות השלום
מפני חרוו אהיה עת פכמי
לפני כחיתת ארעם לשמה
מפני חרוו חיונה ומפני חרוו
אפרי
בראשית ממלכות יחזקם כי
יאמרו מלך יהודה חווא חווא
הזה מאת יהוה לאמר כהו
אמר יהוה עמר בחצר בית
יהוה ודבר על כל ערני
יהודה הבאים להשתחוות
בית יהוה את כל חווא ונס
אשר עידיהם דבר אליהם
או תגרע דבר אלה ושלמו
וישבנו איש מדרכו חרעת
ותחמתי את חרעה אשר
אנכי השב לעשות להם
מפני רע מעל לחם ואמרת
אליהם מה אמר יהוה אמלא
תשמעו אלו ללשן בחרות
אשר עתה לפניכם לשמע
על דברי עבדי הנבאים

אשר אנו שלח אליכם
והשכם ושלח ולא שמעתם
ונתתי את חבתי חווא כשלה
ואת העיר חוואתה אתן לקלוח
לכל גוי הארץ
ושמתי את חבתי חוואתה וכל
העם אתו חוואו מדבר את
הדברים האלה בבית יהוה ויהי
ככלות יממות לדבר את כל
אשר עת יהוה דבר אליהם
העם ויתקשו אתו חבתיים
והנבאים וכל העם לאמר
מות חממת מדוע נבית בעם
יהוה לאמר בשלח יהוה חבתי
הזה ובעיר חוואת חוואתה
ושב ויהיה פיהם ארומה
בבית יהוה וישמעו
יהודה את דברי האלה ויעלזו
בבית חממת בית יהוה וישבו
במתח שער יהוה החדש
ואמרו הסתנים והנבאים
אלה שרים ואיך העם לאמר
משפט חווא לאיש חווא כי
נבא אל העיר חוואת כח שר
שמעתם באונכם ויאמר
ירמיהו לאמר השדים ואר
העם לאמר יהוה שלחתי חוואת
אל חבתי חווא ואל העיר חוואת

והוא יחיהו ואלו תנו... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו...

והוא יחיהו ואלו תנו... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו... וכן הוסיף עליו...

לפי גדלות וביצרות לא ירעו
בלי כח אמר יהוה אל ה'
ישראל על פתי העיר הזאת
ועל כל בני מלכות יהודה העת לעת
אלהסללות ואל החרב צבאים
להלחם אתה שרים וילמלם
את פתי הארץ אשר הבית
באפי ובחמתי ואשר הסתתתי
פני מן העיר הזאת על כל רעש
הנגע מעתה לא אכיר וירפא
ורפאתם וגו' ויהי לכם עתרת
שלום ואמת והשבתני את
ישבת נהרה ואת שבות יש
ישראל ובתים כבדאשנתי
וכהרתם מכל עונם אשר
חטאו לי וסלחתי להם
ענתהום אשר חטאו לי
ואשר פשעו בי יהיה להם
לשלם ששון ולחלה להנפחת
לכל גוף הארץ אשר ישמעו
את כל הטובה אשר אנכי
עשה אותם ופחדו נכדיו
יעל בלתי טפה ועל כל
דשלוס אשר אנכי עשה
להם כה אמר
יהוה עדי ישמע במקום
הזה אשר אתם אמרים
חוב הוא מאין אדם ונאח

בהמה בערי ההרה ובהעות
ירושלם הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה
והן ששון וקול שמחה קול
התן וקול פיה קול אמרים
הודו את יהוה עבדו כול
טוב יהוה כי לעולם חסדו
מ באים תורה בית הזה כי
אשוב את שבותי הארץ
כבר אשנה אמר יהוה
כה אמר יהוה עבדו
עדי יהיה במקום הזה
החרב מאין אדם ועדי
בהמה ובני ירונו רעים
ברבעים עאזי בערי ההר
בערי השפה ובשערי הנגב
ובארץ בממון ובסביבי ירושלים
ובערי יהודה עדי העברנה
השאו על ידי מונה אמר
יהוה ינה ימים
באים נאם יהוה והקצות את
הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ועל בית
יהודה בימים ההם ובעת
ההיא אעמיק ליד עמח
ערקה ועשה משפט ועדקה
בארץ בימים ההם תושע
יהודה ויהיה שלם תשכון

לכבוד וזה אשר יקראו
יהוה צדקו
אמר יהוה לא יכרת דיו
איש יושב על כסא בית
ישיר אל וליכה עם החיים וא
יכרת איש מלפני מעלה
עולה ומקביו מעלה וע
ובחול חומים
ויהו דבר יהוה אל ידעתי ואינו
כה אמר יהוה אסתרי את
בריתי חסות את פתי ההר
ולבלתי חסות ונתת הלה בעת
גם בריתו וסר את דוד עבדי
מהיותו בן מלך על כסא
ואת הלוים תפחית משירת
אשר לא יספיק עבד השמים
ולא ימר חול חים כן ארסה
את זרע דוד עבדי ואת
הלוים משדתי אתי
ויהו דבר יהוה
יכניחו לאמר יהוה אמר
כח העב הוה דברו ואמר
שתי המטפות אשר יתן
והוה בהם ומלאס ואת
עמו ונאעיו מחול עו
גו לסנהיה
אמר יהוה אם לא ברית
ימס וליכה חקות עמי

וארץ לאשמי גס קרע
בעקוב ורד עבדי אמאס
מקחת מורע משלים אל
זרע אברהם ישחק ויעקב
מלאשם את שבותם ורחמתי
הרב אשר הוא אל ירמחו
מאת הוה ונבכר ארץ
מלך צל וכל חללו וכל
מיכר ארץ ממלכות וכל
וכל העמים נתמס על
ירושלם ועל כל ערקה
אמר כה אמר יהוה אל ה'
ישראל ה' וימרתי אל
עריחו מלך ויחור ואמרתי
אליו כה אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת ביד מלך
בני ישראל באש ואתה לא
המלט מידים ה' שנתפוש
ובלתי נתת ועניתי את עני
מלך צל הראינה ופלוה את
פיה ודבר וכל תבוא אף
שמע דברי יהוה עקקוה
מלך יהודה כה אמר יהוה
על דוד לא תמות בירב
בשנים תמות ובמשר סות
אבותי המלכים הראשונים
אשר יו לפני כן ישראל
עמישראל ועי יהודה ועי

לך והו ארץ יסודך כר
דבר אמר יהוה נאם יהוה
ונדבלי ורמתי הנבוא
אל עריהו מלך ויחור את
כל הכבדו האלה בירושלם
וחל מלך צל ויחיה על
ירושלם ועל כל ערי יהודה
הנתרות אל בני ישראל
עקקו קי חנו נשגדתי
בערי יהודה ערו מבער
הדבר אשר יהיה אלהי העדה
מאת יהוה אחי בית המלך
עדי וחו ביות את פל העם
אשר בירושלם לקרא להם
דוד ל שלח איש את עבדו
ואיש את שפתו ויעבדו ויעבדו
מפני לבתי עבדכם ביהוה אחיהו
איש וישמע כל השוים וכל
העם אשר באו ביהוה וישלחו
איש את עבדו ואיש את
שפתו חפשי לבלתי עבד
בם עדי וישמע וישלחו
ושלחו אחרי כן וישבו את
העבדים ואת השפחות אשר
שלחו חפשים וככל שנים
לעבדים ושלפחות
ועי דברי יהוה אל ירמחו מאה
לאשמי מלך יהודה בירושלם

יהוה לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי כיהני
בית את אבותיכם ביום
הוציא אותם מארץ מצרים
מבית עבדים לאמי מרץ
שבע שנים תשלחו איש
אותו העבד העבד אשר ימכר
לך ועבדך שש שנים ושלחתו
חפשי מעמך ולא שמעו
אבותיכם אל ולא חסו את
אונם וירשבו אתם חיים
ותעשו את חמדי בעיני
לקרא דוד איש לרעהו
ותכרתו ביות לפני בבת
אשר קרא שמו עליו
ותשבו ותחדלו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש
את שפחתו אשר שלחתם
הבשים למעס ותבבשו
אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות
לכן כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דוד
איש לאחי ואיש לרעהו
הנני קרא לבב דוד נאם
יהוה אל החרב אלהי דוד
הרעב ונתתו אתכם לועדי
כל ממלכות ארץ ונתת

קוה המרח גדין על גבעת גרב
ונסב געתו וכל העמק סגור
ותישן וכל הערמות עני נחל
קדוהו על פנת שער הסוסים
מזרח קדש יחזו לא ינתש
ולא יחרס עיר לעם
הדבר אשר היה אל ורמזה מאת
יחזו בשנת העשרות יעד יחזו
מלך יהודה היא השנה שמינה
עשרה שנה לעבר ראש וואו
חול מלך בבל עים על העולם
ורמזה חכמי היה בלוג בער
המטרה אשר בתמך יהודה
אשר לאו ערקוהו מלך יהודה
לאמר מרוב אהב נבא לאמר
כה אמר יהוה הנני גוזל את העש
הזאת ביר מלך בבל ולבד רק
ועד קולו מלך יהודה לא ימלט
מיר הכשרים מ הנגו נחל בור
מלך בבל ורפינו עם פני
יענינו את עולו הראעה ויבדל
יולך את עיר קולו ושם יהיה
עד פקדי אתו נאם יהוה כי
תלחמו את הפשטים לא תעלו
ויאקרו ורמזה חזו
דבר יהודה אל לאמר הנח
הנמאל בשלם דרך בא ארך
לאמר קנה לך את שדי אשר

בענתו בלך משפט הנאלה
לקנותי ונבא אל הנמאל בן
הדי כדבר יהוה אל חצר
המטרה ואמר אל קנה נא
את שדי אשר בענות אשר
בארץ בנימין מלך משפט
הרשע ודך הנאלה קנה לך
וארע מ דבר יהוה הוא יאקנו
את השדה מאת הנמאל בן
הדי אשר בענות ואשקלה
לו את הנקב שבע שקלים
ועשרה נקב זאבת בספר
ואהם ואעז עדים ואשקל
הנקב במאונס יאקו אתם
המקנה את החתום המעוד
והחקים ואת חוקי וארזו את
הספר המקנה אל בן בורנח
במחמה ועל חמאל הדי
העיל הערים הנבא בספר
המקנה לעיל מ החקרים
השבים בחצר המטרה ואעז
את בורן לעיניהם לא ידעו
אמר יהוה עבאות אלה וקראו
לקוח את הספרים האלה את
כפי המקנה יהוה ואל החתום
ואת ספר הנחיה יהוה ונעשים
בכל חרש למען יעמדו נמים
רבים כו כה אמר

יהוה עבאות אלה וקראו
עוד יקנו בקים ושדות ודמים
בארץ הזאת
ואתפלל אל יהוה את חמאל
כפי המקנה אל בן בורנח
לאמר אהו ארע חזו חזו
את עשות את חמאל חזו
הרשע ודך הנאלה קנה לך
וארע מ דבר יהוה הוא יאקנו
את השדה מאת הנמאל בן
הדי אשר בענות ואשקלה
לו את הנקב שבע שקלים
ועשרה נקב זאבת בספר
ואהם ואעז עדים ואשקל
הנקב במאונס יאקו אתם
המקנה את החתום המעוד
והחקים ואת חוקי וארזו את
הספר המקנה אל בן בורנח
במחמה ועל חמאל הדי
העיל הערים הנבא בספר
המקנה לעיל מ החקרים
השבים בחצר המטרה ואעז
את בורן לעיניהם לא ידעו
אמר יהוה עבאות אלה וקראו
לקוח את הספרים האלה את
כפי המקנה יהוה ואל החתום
ואת ספר הנחיה יהוה ונעשים
בכל חרש למען יעמדו נמים
רבים כו כה אמר

לא עשו ותקרא אתם את כל
חישת חזאת יהנה חסד לוח באו
היער ללכיה וחער נחשו בור
הבשרים הנלחמים עליו מפני
החרב והרעב והדבר ואשר
דברת היה והנבא ראה ואתה
אמרת אל ארני יהוה קנה לך
השדה בכסף והער עדים
היער נהנה בור הכשרים
ויהו דבר יהוה אל ורמזה
לאמר הנבא יהוה אלהי מ
בשר המלך וכלא כלבדו וכל
כה אמר יהוה הנני נתן את
היער הזאת בור הכשרים
בבור נבכדראע מלך בבל
ולכיה ונבאו הכשרים הנחמים
על היער הזאת והערתו את
יער הזאת באש ושרפה
על השמים אשר קטרו על
גותיהם לבעל וחסבו נכמים
היום אחים למען הכעס
הדי בני ישראל ובני יהודה
עשים הרע בעיני
עדותם כי בני ישראל
מכעסים אתו במעשד
חם נאם יהוה כי על אפי
חמתי והחט לו העיר
הזאת ילח חום אשר בני

אונת ושר חום תח לחסיה
מעל פני ער כדעת בני
ישראל ובני יהודה אשר
עשו לחכעסני חמה מלכותם
שוחים בחינם ונבואהם
ואיש יהודה וישמי יושבים
ומנאל אל ערף ולא פנים מלך
אתם השכם למד ואננס
שמינים לקחת מוסר ונשמו
שק עינים צפת אשר נקרא
שמי עליו לטמא ויבנו
את צלות הצעל אשר בגא
בהם להעבר את בעיהם
ראו בני ישראל ימלך אשר
לא עינים ולא עתה ער
לבו לעשות התועבה הזאת
למען החכמי את יהודה
ועתה לבן כה אמר
יהוה אלהי ישראל אל העוד
הזאת אשר אתם אמרו
נתת בור מלך בבל בחרב
וכרעב ובנבוי יהנע מקצתם
מכל הארצות אשר הדהמים
שם באפי ונחמתי ובקצת
גדל והשבתי אל הנמקים
חזו והשבתי לבטח וחזו
לעם ואנע אחיה לרוב
לאהים ונתנו להם לב אחו

ודרך אחד ליראה אלהי כו
הומים לטוב להם ולבגודם
אחרים וכתתי להם ברית עולם
אשר לא אשוב מאחריהם
לחטיב אותם ואת יראתי
אתו בלבם לבלתי סור מעלי
ושטיה עליהם לה טוב אותם
וכלעם בארץ הזאת באמת
בכל ימי ובכל נפשו
ככה אמר יהוה כאשר הבאת
אלהים הזה את כל הערד
הגדולה הזאת כי אנכי נבא
עליהם את הכוונה אשר
אנכי דבר עליהם ונקנוד
השדה בארץ הזאת אשר
אתם אמרת שמחמ היא מאו
אדם ובהמה נתנה ביד הכשרים
שדות בקסא קננו וכווננו בספר
וחלום והער עדים בארץ
בנימין ובסבבי ירושלים ובער
יהודה ובער חזו ובער השפלו
ובעיר הנגב כי אשוב את שבותם
נאם יהוה
והזרע יהוה אל ורמזה שנת
והוא עודנו עעוד בחער המטרה
לאמר כה אמר יהוה עשו
יהוה חזו אותך להכינה יהוה
שמי קרא אל ובער ואני

לך גדלות ובערות לא ירעם
בלבך אמר יתחאלי
ישאל על פתי העיר חואת
וער פתמלכו והחלה העיר ליע
אלהסללות ואלה חרב באים
להחם אתה שרים ומלאים
אתפני הארם אשרהפתי
באפי ובחמתי ואשרהפתי
פני מ העיר האלה על פרעם
הגע מעלה זה ארבה ומפא
ורפסם וגלית להם עתרת
שרים ואמת והשפתי את
ישבות יהודה את שבות יש
ישראל ובתי כפראשעה
וכחוחם מכל עונם אשר
חטאו לו וסלחתי לכול
עוונותיהם אשר חטאו לו
ואשר פשעו ביהתלה
לשם ששון ותהלה ותפארת
לכל גוי הארץ אשר ישמעו
את כל הטובה אשר אנכי
עשה אותם ופתחו נרגזו
על כל הטובה ועל כל
השלום אשר אנכי עשה
להם כה אמר
יהוה עור ישמע במקום
הזה אשר אתם אמרים
חרב הוא מאין אדם ומאין

בהמה בערי יהודה ובחנות
ירושלם הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה
קהל ששון וקול שמחה קול
חתן וקול פיה קול אמרים
הודו את יהוה עבאורת כלי
טוב יהוה כי לעולם חסדו
מבאים הודה בית יהוה כיו
אשוב את שבותי הארץ
כפראשנה אמר יהוה
כה אמר יהוה עבאורת
עור יהוה במקום הזה
החרב מאין אדם וער
בהמה וככו ערונוה רעים
מדבעים עמו בערי החר
בערי השפחה ובשערי הגג
ובארץ בעמם ובסביבי יהודה
ובערי יהודה עור תעברנה
הצאו עליו מונה אמר
יהוה הנה ימים
באים נאס יהוה והפית את
הדבר הטוב אמר דברתי
אל בית ישראל ועל בור
יהודה בימים הקם ובעת
ההיא אצמיח לדוד עמח
ערה ועשה משפט ועדקה
בארץ בימים ההם תושע
יהודה וירושלם תשכו

לבכות וזה אשר יקרא
יהוה עורקנו
אמר יהוה לא יפתי ריו
איש יושב על במות
ישראל וליכה נט החם לא
יפתי איש מלפני מעור
עולה ומקביר מענה וע
ובחל הים
ויהוה דבר יהוה אל ימיה וא
כה אמר יהוה אסתרו את
ברתי היום ואת פתי ויהו
ולבלתי חסד ונאם יהוה
גם ברתותי את דוד עבדי
מיהותו בן מלך על כמא
ואת היום חפניעם משות
אישו לאספר עבא השם
ולא ימר חול חם כו ארם
את ורע דוד עבדי ואת
הלוח משותי את
ויהוה דבר יהוה
נרמחו לאמר יהוה
מחיה הוה דבר יהוה
שתי המטפות אשר
והוה בהם ומאנס וא
עמו ונאעיו מהות עור
גור לסנהם
אמר יהוה אם לא דרתי
ימם וליה חקות שמי

וארץ ראשונה גם כרע
ועקוב ורוד עבדי אמאס
מחנות מורש משלים אל
זרע אפרים וישוק ויעקב
כראשית את שבותם ורחמתי
הדבר אשר יהוה אל יבשרו
מאת יהוה ובכר אער
מלך בכל וכל וכל
מלכות ארץ ממלות לו
וכל העמים נחמים על
ירושלם ועל כל עיר חר
אמר כה אמר יהוה אליו
ישראל ה' ואמר אל
עתיחו מלך יהודה ואפרת
אליו כה אמר יהוה הנני נתן
את העיר ה זאת ביד מלך
בגיר ושרכה באש ואתה לא
תמלט מידו תפשת תפשת
ובדוד הנתן ועינוך את עני
מלך בצל הראינה ופתחו את
פיה ודבר וכל הגואי אך
שמע דבר יהוה עורקו
מלך יהודה כה אמר יהוה
עליו לא תמות ב זרבי
בשיום תמות וכמשרפות
אבותי המלכים בראשנים
אשר יר לפנה כו ישראל
עמישראל וע יהודה וע

לך והו ארזו יספודך כיו
דבר אמר דברתי נאם יהוה
ויהוה ירמחו הנביא
אל עיר יהודה מלך יהודה
כל הדברים האלה בירושלם
וחל מלך בצל ויחמיד על
ירושלם ועל כל עיר יהודה
הנותרות אל לבוש ואל
עקוב פני חמי נשארו
בערי יהודה ערו מלך ער
הדבר אשר יהוה אלהי יהודה
מאת יהוה אחי כות המלך
ערו יהוה ביות את כל העם
אשר בירושלם וקרא להם
דודי לשלח איש את עבדי
ואיש את שפחה ויעבדו עבדי
חפשי לבחור עבדכם ביהוה אלהי
איש וישעו כרשיות וכל
העם אשר באו בשירת לשלח
איש את עבדו ואיש את
שפחה חפשי לבחור עבד
בם עור וישמעו וישלחו
ונשאו אחריו וישבו את
העבדים ואת השפחות אשר
שלחו חפשיים וכבוישום
לעבדים ושפחות
ויהו דבר יהוה אל יהודה מאת
יהוה ראשית מלך יהודה ביר

יהוה לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי כרהו
בירית את אבותיכם ביום
הזאת אותם מארץ מצרים
מבית עבדים לאמרי מדך
שבע שנים תשלחו איש
את אחיו חפשי אשר יקב
לך ועבדך שש עמנו ושלחתו
חפשי מעמך ולא שמעו
אבותיכם לאי ואל חמו את
אוזני וישבו אתם חיוס
ותעשו את חמדי בעיני
לקרא דוד איש לרעהו
ותכרתו ביות לפני בבית
אשר נקרא שמי עריו
ותשבו נתת לו את שמי
ותשבו איש את עבדו ואיש
את שפחה אשר שלחתם
חפשיים לנפשם ותבבשו
אתם לחיות לכם לעבדים
ולשפחות
לכו כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלו לקרא דוד
איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא ללבך דוד נאם
יהוה אלהי חרב אלהי דוד וא
הרעב ונתת אתכם לו ועדי
לכל ממכות הארץ ונתת

באונן ויקרא ברו

יהוה ראשית מלך יהודה ביר

יהוה ראשית מלך יהודה ביר

את האנשים העברים
את בנות אשר לא תקומו
את דברי תבלית אשר
כרתו לפני הנגל אשר
סזם לשנים וינסו בין
בתוך שרי החוזו אשר
ירושלם הפרסי ונהפזים
וכל עם הארץ העברים
מזו פתח העל ונתתי
אותם בין אבותי וביד
מפק שי נפשו והיתה
נבלת למאכל עוף השמים
ולבהמת הארץ ואת עדרו
מלך יהודה ואת שרי אמו
בני אבותם וביד מבקש
נפשם וביד חזל מלך בבל
העולם מעיניכם הנהיג מעשה
נאם יהוה והשבתים אל
היער הואת ונלחמו עליה
ולבית ישראל באש ואת
עיר יהודה אתו שמה
מאין ישבי
הדבר אשר היה אל רמיה
מאת יהוה בלמי חנוקים
בז אשוח מלך יהודה
לאמר יהוה אל בית
הדרכים ויברת אותם
והבאותם בית יהוה אל
חבב הוא

אחת הלשכות והשקות
אותם יזו ואחזאת אותם
בזו ומהל בז חב צנה ואת
אחזו ואת כל בני ואת
כל בית הדרכים ונאבא
אתם בית יהוה אל לשכת
בני חנו בדגדלתו איש
האלים אשר אעל לשכת
השרים אשר ממעל לשכת
מעשהו בדשלים שמר
הסף ואתו לפני בני בית
הדרכים ובעים מלאים
יזו וכסות ואמר אליהם
שום יזו ולאמרן לא נשנה
יזו כי יזו בדדף אנו
ענה עלינו לאמר זאת שנו
יזו אתם ובעים ער עונם
ובית לא תבנו ודרע לא
תורעו וכרם לא תטעו
ולא יהיה לכם כי באתם
תשבו כל מינים למען חזון
ממם רבים עפני הצדקה
אשר אתם גרים עמו ונשמע
בזו יהוה בוד כל אנו
לכל אשר ענו לבלתי
שתות לזו כל זמנו אנו
נשנו בנינו ובנותינו
ולבלתי בנות בום לשבתנו

וכרם ושרה ודרע ואת
לנו ונשב באתם ונשמע
ונעש ככל אשר עונו
אנו ויהי בעלות נפשו
מלך בבל אלהאין ונאמר
באן ונבוא ירושם ממנו
חל הכשרים ומפני חל את
ונשב מרושם
מהל הבר חזון אל רמיה
לאמר מה אעל חזון עשות
אלהי ישראל חל ואמרתי
לאיש חזון וליערי חזון
הלוא תקומו וישיע
אל דברי חזון חזון חזון
את דברי חזון חזון חזון
אשר ענה את בניו ובלתי
שתות לזו ולא שתו עונם
הזה כי שמעו את מעול
אבותם ואנכי דברתי איתם
השכם ודבר ולא שמעו
אלי ואשלה אליכם אתם
עבדו הנבאים השכם השכם
לאמר שבו נא איש מכם
הרעה והטוב מעל חזון
ואל אלו אדורי אלהים חזון
לעבדם ושבו אל האמונה
אשר נתתי לכם תאמרו
ולא הטיח את אונכם

ולא שמעתם אלי כי חזון
בני יהוה בוד דב את מעול
אבותם אשר עזם וקעסוהו
לא שמעו אלי
כהאמר יהוה אלהי עבדות
אלהי ישראל חזון מביא
אל חזון ואל כל חזון
ירושלם אתם חרעה אשר
דברתי עליהם יזו דברתי
אלהם ולא שמעו ואקרא
לחס ולא ענו לית הדרכים
אמר ירושלם זה אשר יהוה
עבדו אלהי ישראל יזו
אשר שמעתם על מעולת
יהודה אמכם השמרו את
כל מצותי ותעשו ככל אשר
ענה אתכם
אמר יהוה עבדות אלהי
ישראל לא יכרת אשר לזנו
בדרכי עמל למען כלהימים
ויהי בשנת הרבעית ליהונקם
בזאשוחו מלך יהודה חזון
הדבר חזון אלוהי יהוה אלהי
יהוה לאמר קולך מגדל
ספר ונתת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך
על ישראל ועל יהודה ועל

כל חזון מיום וברתי אלהי
מימי יאשוחו ויזו חזון
יהוה אולי ושמע
יהודה את כל חרעה אשר
אנכי חשב לעשות להם
למען ישבו איש מדרבן
חרעה וכלחתי לעונם חטאתם
והקרא יהונתן
את ברוך בוזיה וכלב
בזוך מפי ירושלם את כל
דברי חזון אשר דבר אלך
על מצות קפרי ויצוה ירושלם
את ברוך לאמר אני עוור
לא אוכל לבוא בית יהוה
ובאת אלה וקראת בימי הלך
אשר פתב מפי את דברי
יהוה באוני העם בית יהוה
ביום קום ונס באוני כלי חזון
הבאים משוהם תקרא אם
אולי תפל חזונם לפני יהוה
ונשבו איש מדרבן חרעה כי
גדול האל והחמה אשר דבר
יהוה אל העם חזון ונעש ברוך
בזניה כל אשר צוהו
ירמיה והנביא לקרא אל
דברי יהוה בית יהוה
ויהי בשנת החמשות ליהונקם
בזאשוחו מלך יהודה חזון

החשע קראו עם למי חזון
כל העם בירושלם וכל העם
הבאים מערי יהודה בירושלם
ויקרא ברוך בספר את הדבר
ירמיה בית יהוה בלשכת
גדל חזון בדרשן חספר בזע
העליו פתח שער בוכיותו
החוש באוני מלמען השמע
מבלתי בזאמרתי בזשפן את
כל דברי יהוה מפי חספר
ויהי בית חספר על לשכת
הספר והעדים כל השוים
יושבים אל שמע חספר
ודלתו בזשפן עניו ואלטו
בז עכבור ומתחו בזשפן
ועד חזון בז חזון וכל
השרים וקר להם מלך יהוה
את כל הדברים אשר שמע
בקרא ברוך בספר באוני
העם וישלחו כל השוים אל
ברוך את יהוה בוזניהו
בז שלמה בז כושו לאמר
המגלה אשר קראת זה
באני העם קחנה ברוך
ולך חספר ברוך בזניהו
את המגלה ביו ונבא אליהם
ויאמרו אליו שבו נא וקרא
באנו וקרא לך באוני

ויהי בשנת הרבעית ליהונקם
בזאשוחו מלך יהודה חזון
הדבר חזון אלוהי יהוה אלהי
יהוה לאמר קולך מגדל
ספר ונתת אליה את כל
הדברים אשר דברתי אליך
על ישראל ועל יהודה ועל

והי כשמעם אתם הברים
פחדו איש אל עמיתו
אל יסור הגור נגד למך
את כל הברים האחד
ואת שותף שאול לאמר
הדרגא לנו איך בתבת
אתם הברים האלה מפני
ואמר להם ברוך מפי ירא
אלי אתם הברים האלה
ואני כתב על הספר ברוך
ולאמר השנים אל ברוך
לך הספר אתה ומימרו
ואיש אל רע אופו אתם
וכאן אל המלך חצרו ואת
המלך הפך דו בל שבת
אל שמע הספר ונגלה
באוז המלך את כל הברים
וישלח המלך את יהודי
לקחת את המלך ולקחת
מלשפת אל שמע הספר
ויקראו ויהיו באוז המלך
ובאזני כל השוים ויעמדם
מעל המלך והמלך יושב
בית החוף בחורש התמאע
ואת האזן פשו מבשרת ויהי
כקרא ויהי שלש רחלות
וארבעה קדקע בתער
הספר והשיר אל האש

אשר אלהאך ער הספר
המגלה על האש אשר ער
האזן ולא פחור לא קרע
את בגד חס המלך וכל
עברו השמעם את כל
הברים האלה וגם אלעט
ודליתו וגמרוהו הפגינו
במלך ובניו שוף את
המלך ולא שמע אלוהם
ועזר המלך את נחמאל
בו המלך ואת שותפו
עזריאל ואת שותפיו בן
עזריאל לקחת את ברוך
הספר ואת ירמיהו הנביא
ויסבתם ויהו
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שוף המלך את המלך
ואת הברים אשר בכתב ברוך
קמו ירמיהו ואמר יאמרו
לך מקה אחרת וכתב עליה
את כל הברים הראשנים
אשר היו על המלך הראשון
אשר שוף והתקום מלך
יהודי ועל ההתקום מלך
והניח האמר כה אמר יהוה
אבה שופט את המגלה
הוא לאמר מניע בתבת
עלה לאמר באיוב מלך

ככל והשחית את הארץ
הואת והשפית ממנה את
בהמה לכל כחאמר ויהי
על ההתקום מלך יהודה לא
והיה לו השב על כפא חו
ונביתו תחת משבת התב
במס ולקחה במלך וקחתי
עליו ועל זרועו ועל ידיו
עונם והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלים ויהי איש
הזה את כל הדק אשר
יפדתי אלוהם ולא שמעו
וירמיהו לקח מנחה
אחרת והתנה אלהיו בן
נרוהו הספר וכתב עליו מפי
ירמיהו את כל דברי הספר אשר
שוף והתקום מלך יהודה
באש ועוד נוסף עליהם ובינים
רבים כהמלך
ולקח מלך ערקוהו ויאמרו
תחת כנעוהו בו והתקום אש
המלך נבוכדראצר על
כל הארץ ויהודי לא שמע
הוא ועבדיו ועם הארץ
דבר ויהו אשר דבר
ירמיהו הנביא וישלח המלך
ערקוהו את יהויכ בן שבת
ואת עפניהו בן מעשיהו הנביא

אל ירמיהו הנביא לאמר
התפלל באביונו אל יהוה
אל הנינו וירמיהו בא ליצא
בתוך העם ולא נתנו אלוה
המלך ויהי פרעה יצא
ממצרים וישלחו הכשרים
הערים על ירושלים אד שמעם
ועלה מעל ירושלים
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לאמר כה אמר יהוה
אל ישראל כה תאמר אל
מלך יהודה השלח אתכם
אלי לדרשני הנה חול פרעה
היצא לכם לירדה שב לארצו
מצרים ושבו הכשרים ונלחמו
על העיר תחת הדה ושרט
באש כה אמר יהוה
אל ישראל נשאתם לאמר
הלה לנו מעלנו הכשרים
כדל ילכו כי אם הכשרים כל
הירמיהו הנביא יאמרו
ונשאתם אנשים מדקרים
איש באחיו
רקמו ושרפו אתה עיר תחת
באש ותחבת עלות חיל
הכשרים מעל ירושלים מפני
חול פרעה ויצא ירמיהו
מירושלים לכת ארץ צננו

לחלק משם בתוך מעב ויהי
הוא בשער צננו ושם בעד
פקדת ושמו יראוהו בן
שלמה בן חנניה ויתפש
את ירמיהו הנביא לאמר
אל הכשרים אבה נלך
לאמר וירמיהו שוף איבני
נלך על הכשרים ולא שמע
אלו ויתפש ויראמה בירמיהו
ולאמר אל ישראל וקעט
השנים על ירמיהו וחקו
איתו ונתנו אלוה בית האסור
בית ויועזו חקרי מא אדו
עשו לבית חבא כי בא
ירמיהו אל בית חבור ואל
החונת ושב שם ירמיהו
נמס רבים וישלח המלך
ערקוהו וקחתי וישאלוהו
המלך בצוהו בפתח ויאמר
היש דבר מאת יהוה ואמר
ירמיהו יש ויאמר ביר מלך
שבד תצו ויאמר ירמיהו
הן המלך ערקוהו מה
השנים לך ועבד ירמיהו
היה כנתתם אותו אל בית
חבא ואל נביאיכם אשר
נבאו לכם לאמר לא יבא
מלך בני עליכם ועל הארץ

הואת ועתה שמע נא
המלך תפיל נא תחת
ואל השבני בית יהוה
ולא אמת שם ויעז
ערקוהו וקחתי אתו
בחצר המטרה ונתו לו
לחם ליום מחוץ האס
תם כל לחם מן העיר
ירמיהו בחצר המטרה
שפכוהו בצמנו וגדלו
פשוהו ויזכר בזשמותו
במלכה את הברים א
ירמיהו מדבר אל כל ה
לאמר כה אמר יהוה
בעיר הואת ומות בה
ברעב וברבר ויהי
הכשרים וחתך והיותה
נפשו לשלך וחי
אמר יהוה הנבית נביתו
הואת ביר חול מלך ב
ולכת ויאמרו השוים
המלך יומת נא את הא
הזה כי עליו הוא מלך
אתדלו אנשי המלך
הנשארים בעיר הוא
ירי כל העם לרבר אל
כדברים האלה כי הא
הזה איבנו דרש לשלך

זהו כי אם דר עדי
דר המלך עדיקתו העד
בזכר כי אין תולד זכר
בזכר וקחו את זמרתו
לכח אלו אל הבה מלכות
ומלך אשר בחצר המסורה
לחן את זמרתו בתכלית
דר איומים כי אם כוסי
ובע דרמיהו בטוסי אשמע
במלך הפשוט איש כוסי
ואם בבית המלך כו גתנ
בזמרתו אל המלך והמלך
שב בשער בגמיו ויצא
במלך מבית המלך וירב
למלך לאמר אולי המלך
יעו האנשים האלה את
אשר עשה לירמיהו
בבוא את אשר השליכו
להבור ומת תחתיו מפני
יעב מאן הלחם עוד
גמיו וקחו חמלך את
במלך הכושי לאמר
ח בידך מוח שלשים
גשים והעלית את ירמיהו
בכאמו הבור גמיו ומת
והעלית את האנשים
ויבא אל המלך אל
האוצר ויקח משם

בלתי הסחבות ובלתי מחוס
וישמחו אל ירמיהו אל המלך
בזמרתו לאמר עדי מלך
הכושי אל ירמיהו שום נא
בלואי הסחבות והמלחוס
תחת אלות נדוד מתחת
לחבלים ויעש ירמיהו כן
וימטו את ירמיהו בחבלים
ויצדו אלו מהמלך וישב
ירמיהו בחצר המסורה
וישלח המלך עדיקתו ויקח
את ירמיהו הנביא אליו וא
מבוא השלישי אשר בבית
יהוה ולאמר המלך אל ירמיהו
שאל את אלהיך וירא
הכחז ממני וברך ולאמר
המטו אל עדיקתו כי אצד
לך ולראתה המטו וכך
איעצך לאתשניע אל
וישבע המלך עדיקתו אל
ירמיהו בסוד לאמר חר
יהוה את אשר עשה לפני
אתה הנפש חואת אסאמך
ואם אתה ביד האנשים
האלה אשר בבושים את
נפשך ולאמר וירמיהו
אל עדיקתו כו לאמר חוה
אליו עצבות אלו ישראל אל

אכלעא העא אל שרמלך
בבל וחותה נפשך ותער
הואת לא השרף באשוחות
אמך ובינת ואם לא העא
אל אשרי מלך בבל ונתנה
העור הואת ביד הפששים
ושרפוח באש ואתה לא
תמלט מידם ולאמר המלך
עדיקתו אל ירמיהו אני
ראג את המהודים אשר
נמלו אל הכשדים פו ונתנו
אתו בידם והתעורר
ולאמר ירמיהו לא נתנו
שמע נא בקול יוחאנאש
אנכי ברא לך ולסוב לך
והחז נפשך ואם מאן אתה
לעאת זה הדבר אשר
הראני יהוה וחתה כל הנשים
אשר נשארן בבית מלך
יהודה מוצאות אל שר
מלך בבל ונתנה אמרות
הסליתוך וכלן לאנשו
מלך הטבעו
בבץ נגדך נסגו אדוריוא
כל נשעך ואבנת מוצאים
אל הכשדים ואתה לא
תמלט מידם כי ביד מלך
הנפש ואת העיד הואת

השרף באש ולאמר
עדיקתו אל ירמיהו אני
אלהיך בדרים האלה ולא
תמטו וכד שמעו השרים
כי דברת אמה ונאו אליך
ואמרן אליך תגיד נא לנו
מה דברת אל המלך אל הכחז
ממנו ולא נמיתך ומה דבר
אלו המלך ואמר אל ירמיהו
מפני אני החתו לפני המלך
לכלי השמני בות יהוה נתנו
למית שם ונבאו
כל השמים אל ירמיהו וישאלו
אלו ויצע להם על הדברים
האלה אשר עוה המלך ונתנו
ממנו כי לא שמעו הדבר
וישב ירמיהו בחצר המסורה
שרום אשר נלכדה יהושעם
והיה כאשר נלכדה יהושעם
בשנת השש עשר לעדיקתו
מלך יהודה סוף שהעשר
בא נבוכדראצר מלך בבל
וכל חילוי אל יהושעם ויצרו
עליו בעשתי עשרה טעו
לערוחו בחדש הרביעי
בששעה לחוש הפקעת
העור ונבאו כל שר מלך
בבל וישבו בשער המלך

נבוכדראצר סמגור נבוכ
שרים רבסוים נבוכדראצר
שראצל רבמג וכל שארית
שרי מלך בבל ויהי כאשר
ראם עדיקתו מלך יהודה
וכל אנש המלחמה וכוהו
ונעאו ויהו מוחעור דרך
מן המלך בשער בין החמתים
ויצא דוד הערבי ודרפו
חיל פשוים אחויהם וישגו
את עדיקתו בערבית ורחו
והחזו ארצו ויעלו אל
נבוכדראצר מלך בבל
ודלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים וישחט
מלך בבל את בני עדיקתו
בדלה לעניו ואת כל חריו
והיה שחט מלך בבל ואת
עניו עדיקתו עור וסכרו
בנשמות לבא אתו בבילה
ואת בית המלך ואת צית העם
שוכו תשרים באש ואת
חמות יהושעם נתעו ואת
לחך העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים אשר נמלו
עליו ואת נתי העם הנש
הנשארים הולך נבוכדראצר
רבטבוים בבל וכל העם

הדלים אשר אודך
השאר נבוכדראצר
בארץ יהודה ונתן
כרמים ויגנים ביום
ועו נבוכדראצר מלך
על ירמיהו ביד נבוכ
רבטבוים לאמר
ומגיד שום עליו ולא
לו מאומה רע כי אם
ויצר אלך בז עשה
וישלח נבוכדראצר
ונבוכדראצר רבסוים ונ
שראצר רבסוים וכל
מלך בבל וישלחו ונתן
ירמיהו בחצר המסורה
אתו אל בלתי בדת
בדשמו להויעארו אל
וישב בנחך העם
ירמיהו ונתן דבר יהוה
עצור בחצר המסורה
הלך ואמר ויעבד
הכושי לאמר כד אמר
עצבות אלו ישראל ה
לני את דברי אל העי
הואת לרעה ולא לטוב
ויהו לפני ביום ה
והעלית ביום הוא
יהוה ולא תתן ביד ה

אתה יגור מפניכם
טאמלטוד וכחדי
פר וחתה לך נפשו
כי בכוחת בני נאם
אשר חיה אל ידמעה
ד יתה אתה שלר
נבוארון ובכוחים
דמיה בקחתי אתו
דאסור בארץ חסד
לית דמיונים ויהודה
גלים בבית ויקח רב
חיים לדימיה ויאמר
יחיה אליהו הבר את
עז הזאת אלהי מקום
ויבא ויעשיהוה כאשר
כי חטאתם ליהוד
שמעתם בקולו והיה
דבר הזה ועוזה הנה
התיב חיים מזה הארץ
אר על ידך אב טוב
אניך לבוא אתי בכל בא
שים את עיני עיניך ואם
ד בעיניך לבוא אתי בכל
ל דאה כל הארץ לפניך
טוב ואל תישר בעיניך
ית שמח לך ועדני
שוב ושבה אל גרלה

בדאחיקם בושמו אשר
המקור מלך בבי בערי
יהודה ושב אתו בתוך העם
או אל מל הישר בעיניך
לכת לך ויתד לוכ טפחום
ארחו ומשאת וישלחו
ויבא וימחהו אל גרלה בן
אחיקם המעפתה ושב
אתו בתוך העם הנשאים
בארץ וישמעו
כל ערי החללים אשר
בשדה המה ואנשיהם כל
המקור מלך בכל את גרלהו
בדאחיקם בארץ וכל המקור
אתו אנשים ונשים וטוב
ומגלת הארץ מאשר לא
הגלי בגלה ויבאו אל גרלה
המעפתה וישמעאל דנתנהו
ויוחנן וימחהו בגרחה וט
ושריה בדת נחמת ובני
עופי הנטפתי וינחהו בן
המעפתה המה ואנשיהם
וישבע להם גדליתו בן
אחיקם בושמו ולאנשיהם
לאמר אלהיך מאעבור
הבשרים שבו בארץ ועצה
את מלך במ וישוב לכבי
ואני הנני יושב במעפר

לעמד לפני השמים אשר
יבאו אלינו ואתם אספו לנו
וקוץ ושמו ושמו בכליכם
וישבו בעריכם אשר המשתה
וגם כל החודים אשר
במזאבי ובכבע עמו ובארז
ואשר בכל הארעות שמעו
כנתנו מרפבל שאר יתר
ליוחנן וכי המקור עוהם
את גרלהו בדאחיקם בושמו
וישבו כל היהודים מן
המקומות אשר נדחו עט
ויבאו ארץ יהודה אל גרלהו
המעפתה מאספו ויוחנן
הרבה מאד ויוחנן
בדקרח וכל שרי החללים
אשר בשדה באו אל גרלהו
המעפתה ויאמרו אליו
הרבע הרע לו בעליוס מקור
בני עמון שלח את לשמעאל
בדנתנהו לחכות נפש ולא
האמין להם גדליתו בדאחיקם
ויוחנן בדקרח אמר
אל גדליתו בנתר במעפר
לאמר אלהיך נא ואכה את
ישמעאל בנתנהו ואיש
לא ידע לפה נפשה נפש
ונלעו כל יהודה הנקבצים

אלה ואתה שארית יהודה
ויאמר גדליתו בדאחיקם
אל יוחנן בן קרח אל העט
את חדש היה כל שקראתה
דבר אל ישמעאל
ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בנתנהו בן
אלישמע מרע והמלכה
ורבי המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליתו בדאחיקם
המעפתה ויאבדו שט רחם
וחרו במעפתה ויקם ישמעאל
בנתנהו ועשרת האנשים
אשר חיו אתו ויבדו את גדליתו
בדאחיקם בושמו בחרב
וימת אתו אשר המקור מלך
בכל בארץ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליתו
במעפתה ואת השבתיים אשר
נמצאו שם את אנשי המלך
המלכה הנה ושמעאל
ויהי ביום השני לחמות את
גדליתו ואיש לא ידע ויבאו
אנשים משום משלו
ומשמרו שמנים איש
מגלתי וכן וקדעו בגדים
ומתגדים ומנחה ויבונה
בדם והביא בית יחזק ויעא

ישמעאל בנתנהו לקראתם
מדת מעפת הך חלה וכפד
ויהי כגש אתם ויאמר
אלהם באו אל גדליתו בן
אחיקם ויהי כבואם אל
הך העיר ושחטים ושמעאל
בנתנהו אל גור חזור הוא
והאנשים אשר אתו ועשרה
אנשים נמצאו שם ויאמרו
אל ישמעאל אל תמרתנו
כדשנו מטמנים בשדה
הכום ישערום ושמו חבש
ויחלו ולא המיתם בנתנהו
אחיקם והגור אשר השלך
שם ושמעאל את כל סגרי
האנשים אשר תפח ביד
גדליתו הוא אשר עשה
המלך אפס מפני בעשא
מלך ישראל אתו מלא
ישמעאל בנתנהו חללים
וישבי לשמעאל את כל
שאריות העם אשר במעפתה
את צנות המלך ואת כל העם
הנשאים במעפתה אשר
המקור נבואתו רב כובחים
את גדליתו בדאחיקם וישום
ישמעאל בנתנהו ויהי
לעבר אל בני עמו

וישמע יוחנן בדקרח וכל
שרי החללים אשר אתו את
מלך עה אשר עשה ישמעאל
בנתנהו ויחזרו את כל האנשי
וילכו לחללים עם ישמעאל
בנתנהו וימצאו אתו אל
רבים אשר גגשו ויחזרו מראו
מלחם אשר אתו ושמעאל
יוחנן בדקרח ואת כל שרי
החללים אשר אתו וישמדו
וילכו מלחם אשר שבה
ישמעאל מן המעפתה וישבו
ויבאו אל יוחנן בדקרח וישם
והשמעאל בנתנהו נמלך
בשמנת אנשים מפני יוחנן
ויהי אל בני עמו ויחזרו
יוחנן בדקרח וכל שרי החללים
אשר אתו את כל שארית
העם אשר אישית מאת שמעאל
בנתנהו מן המעפתה אתר
הכה את גדליתו בדאחיקם
גברים אנשי המלכה
ונשים וטוב וסודים אשר
השוב מגבעון וילכו וישבו
בגרות ממוחם אשר אעל
בית לחם לבוא מרבה
מפני הכשרים כי זר אה
מפניהם כיהנה וישמעאל

ויהי דבר יחזקאל אל דרמנדון
ויקרא אליהם בן קרח וא
כל שרי החושים אשר אתו
ולכל העם למקחו ועד גרול
ויאמר אליהם כה אמר יחזקאל
אלהי ישראל אשר שלחתיכם
את ארצו והחל החנניכם
לפניו אסונו משבו בארץ
הזאת ובגונו אתכם ולא
אחרסו ונכסעו אתכם ולא
אגורש בן נחמהו את הרעד
אשר עשיתי לכם את הרוא
מפני מלך בבל אשר אתם
יוראים מפניו אל ויראו מלכו
נאס יחזקאל כי אתכם אני
לחושור ע אתכם הדעיל אתכם
ממדו יואנו לכם רחמים ורחם
אתכם וחשיב אתכם אל
אדמתכם יאסא אתכם אתם
לא נשבו בארץ הזאת לומר
שמע בקול יחזקאל אלהיכם
לאמר לא בי ארץ מעריכם
נבוא אשר לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע ונלחם
לאנו עב ושם נשב ועתה
לכן שמעו דברי יחזקאל שארית
יחזקאל כה אמר יחזקאל עבאית
אלהי ישראל אם אתם שום

השמח מקרבכם לב א מעריכם
ובאתם לגור שם ומקמתם את
אדמתם יוראים ממנה יום השוא
אתכם בארץ מעריכם ותג
אשר אתם רוצים מלכו שם
ידבק אחריכם מעריכם ושם
מתהו ויחזקאל מן האנשים אשר
שגרו אדמתם ונבוא מעריכם
לגור שם ומהו מחבב מצע
ובקבר ולא יחזקאל להם שרוד
ופייכו מפני הכעש אשר אני
מביא עליהם בלילה אמר
יחזקאל עבאית אלהי ישראל
כאשר נבוא אפונחתי על
ירושלם וירושלם בן תחזקאל
עלכם בבאכם מעריכותי
לא אל הושיעיהו וקולו לחוסר
ולא תרצו עוד את מקום
חזקאל ודבר יחזקאל שאת
יחזקאל אל תבואו מעריכם הע
בדעו כי תעריהו לכם חסו
כי התערתם בגשומתם כי
אתם שלחתי אתו אל יחזקאל
אלהיכם לאמר התפלל בעני
אל יחזקאל אלהינו וכל אשר
יאמר יחזקאל אלהינו בן חזקאל
לנו ועשיתנו יאמר לכם חסו
ולא שמעתי בקול יחזקאל

ויחזקאל וכל אשר שלחתי
אלכם יועמו ידעו הדעו כי
בזקב מצע ובקבר מלחתי
במקום אשר תפעתם לבו אי
לגור שם ויחזקאל כללות
ירמיהו ודבר אל כל העם את
כל דברי יחזקאל אלהים אשר
שלחו יחזקאל אלהים אל יחזקאל
את כל הדברים האלה
ויאמר עוניה בן חזקאל
ויחזקאל בוקרו וכל האנשים
היורדים אמרו אל יחזקאל
שקו אתה מדבר לא שלחתי
יחזקאל אלהינו לאמר לא תבואו
מעריכם לגור שם כי בירוד
בדנמה מקוה אתם בני
למען לת אתנו ביד הבורים
להמת אתנו ולחיות אתנו
בכל אשר שמעו יחזקאל בוקרו
וכל שרי החושים וכל העם
בקול יחזקאל לשפת בארץ יחזקאל
וישח יחזקאל בן קרח וכל שרי
החושים את בני שארית יחזקאל
אשר שבו מלחמה אשר
טיחו שם לגור בארץ יחזקאל
את הגברים ואת הנשים ואת
הטף ואת גנות תמלך ואר
כל הנפש אשר הלכו בגבורתו

כבצושים אתה יחזקאל בן
אחזקאל בן שזואל ירמיהו
תבוא ואתה בן קרח
ובואו ארץ מעריכם כי לא
שמעו בקול יחזקאל עב
תחפזת
ויהי דבר יחזקאל אל ירמיהו
בתחפזת לאמר קול בן קרח
אבנים גדולות וכומתם בליל
בבלו אשר בפתח בית
פירעה שתחפזת לבני בני
אנשים וחורים ואת מרת
אלהים כה אמר יחזקאל עבאית
אלהי ישראל הגני שלחתי
יחזקאל אתה בן קרח אשר מלך
בבל עבתי ושמתי כסאו ממע
דאבנים האלה אשר כומתתי
ונכח את שפירי עליהם
ובואו וקח את ארץ מעריכם
אשר למת למות ואשר לשבו
לשבו ואשר לחבב לחבב
והעל אש בבית אלהי מעריכם
ושורפם ושנים ועטה את ארץ
מעריכם כאשר עטה חרש
את בניו ונעא משם בשמים
ושפר את מעבות בית שמש
אשר בארץ מעריכם ואת
בתי אלהי מעריכם ישרוף באש

ויחזקאל וכל אשר שלחתי
אלכם יועמו ידעו הדעו כי
בזקב מצע ובקבר מלחתי
במקום אשר תפעתם לבו אי
לגור שם ויחזקאל כללות
ירמיהו ודבר אל כל העם את
כל דברי יחזקאל אלהים אשר
שלחו יחזקאל אלהים אל יחזקאל
את כל הדברים האלה
ויאמר עוניה בן חזקאל
ויחזקאל בוקרו וכל האנשים
היורדים אמרו אל יחזקאל
שקו אתה מדבר לא שלחתי
יחזקאל אלהינו לאמר לא תבואו
מעריכם לגור שם כי בירוד
בדנמה מקוה אתם בני
למען לת אתנו ביד הבורים
להמת אתנו ולחיות אתנו
בכל אשר שמעו יחזקאל בוקרו
וכל שרי החושים וכל העם
בקול יחזקאל לשפת בארץ יחזקאל
וישח יחזקאל בן קרח וכל שרי
החושים את בני שארית יחזקאל
אשר שבו מלחמה אשר
טיחו שם לגור בארץ יחזקאל
את הגברים ואת הנשים ואת
הטף ואת גנות תמלך ואר
כל הנפש אשר הלכו בגבורתו

הכבד אשר חזקאל וכל
אלהי החושים הנשבים בא
מעריכם תישבם בליל
ובסחפנתם ובגו ובארץ שרוד
לאמר כה אמר יחזקאל עבאית
אלהי ישראל אתם ראינים
את כהרעה אשר הבאתי
על ירושלם ועל כל שרי יחזקאל
והגם חרבה חסו היה ואנו
בהם יושב מפני ברתכם
אשר עשו וקבעתם ללבתי
לקפו לעבד לאלהים אחרים
אשר לא ידעום חמה אמר
ואבתיכם ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים השקפים ושלי
לאמר אל תא תעשו את דבר
ההעבך הזאת אשר שגאת
ולא שמעו לא חפזו את אנו
לשוב מדעתם לבלתי קפוד
לאהים אחרים ומהם פתח
ואפי נתבער בעת יחזקאל
והחזית וירושלם ונתחמץ
לחרפה לשמכות מזה סוף
ועתה כה אמר יחזקאל
אלהי עבאית אלהי ישראל
למה אתם עשים ועתה גרוד
אלקפודת בלתי חפזת לשם

ויחזקאל וכל אשר שלחתי
אלכם יועמו ידעו הדעו כי
בזקב מצע ובקבר מלחתי
במקום אשר תפעתם לבו אי
לגור שם ויחזקאל כללות
ירמיהו ודבר אל כל העם את
כל דברי יחזקאל אלהים אשר
שלחו יחזקאל אלהים אל יחזקאל
את כל הדברים האלה
ויאמר עוניה בן חזקאל
ויחזקאל בוקרו וכל האנשים
היורדים אמרו אל יחזקאל
שקו אתה מדבר לא שלחתי
יחזקאל אלהינו לאמר לא תבואו
מעריכם לגור שם כי בירוד
בדנמה מקוה אתם בני
למען לת אתנו ביד הבורים
להמת אתנו ולחיות אתנו
בכל אשר שמעו יחזקאל בוקרו
וכל שרי החושים וכל העם
בקול יחזקאל לשפת בארץ יחזקאל
וישח יחזקאל בן קרח וכל שרי
החושים את בני שארית יחזקאל
אשר שבו מלחמה אשר
טיחו שם לגור בארץ יחזקאל
את הגברים ואת הנשים ואת
הטף ואת גנות תמלך ואר
כל הנפש אשר הלכו בגבורתו

לכם איש ואשה עולה
 וינק מתוך יחודה לכל
 החרף לכם שארית והכעס
 למעשה וידיכם לקטור
 לאחים אחרים בארץ מערים
 אשר אתם באם לחר שם
 מעון הסרית לכם דמעון
 החרפתם להלל ולחרפה
 בכל גוף הארץ ישכחתם
 את דעות אבותיכם ואר
 רעות מלבי יהודה ואת
 רעות נשתי ואת רע הרב
 ואת רעות נשיכם אשר עשו
 בארץ יהודה ובחנות ויחשבו
 לא רכאו עד היום הזה ולא
 יראו לא הלקט בוחרת ובחנתו
 אשר נתתי לפניכם הפני
 אבותיכם
 אמר יהוה עבאות אלו
 ישראל הנני שפני בכם
 רעה ולהכרית את כל יהודה
 ונקהני את שארית יהודה
 אשר שמי פמה לבני
 ארץ מערים לגור שם והמו
 כל בארץ מערים יפול בחרב
 פרע יתמו מקטור ועד גזול
 בחרב וברעב ימתו והיו לא
 לשמה וידללה ולחרפה

ופקדתי על הישבים בארץ
 מערים כאשר פקדתי על
 ירושלים בחרב ברעב ובחר
 ולא יהיה פלטי ושרה ל
 לשארית יהודה הבאים לגור
 שם בארץ מערים ולשוב
 ארץ יהודה אשר חפרה
 מנשיאם את נפשם לשוב
 לשבת שם כי לא שובו כי
 אס פלטים ויענו
 את הממחה כל האנשים
 הערים כי מקטורת נשחת
 לאחים אחרים וכל הנשחת
 העמדות קול גזול וכל העם
 הישבים בארץ מערים נפתחו
 לאמר הדבר אשר דברת
 אלינו בשם יהוה אננו
 שמי עים ארץ מועשה נעשה
 את כל דברי אשר יצא
 מפינו לקטור למלכת השמים
 והתפר לה נככים כאשר עשונו
 אנו ונאמנו מלכנו ושונו
 בעני יהודה ובחנות וירושלים
 ונשבעתם ונחיתו כוננים
 ויעזו לארצנו ומאן חולנו
 לקטור למלכת השמים והתפר
 לה נככים חכדנו כל ובחרי
 וברעב תמנו וכר אנחנו

מקטרים למלכת השמים
 והתפר לה נככים חכדנו כל
 אנשינו עשונו לה נככים
 להעמדה והתפר לה נככים
 והאמר זממנו אל
 העם על הגברים ועל הנשים
 ועל כל העם הענים אתו בני
 לאמר הלא אתה קטור אשר
 קטרתם בעני יהודה ובעת
 ירושלים אתם ואבותיכם
 מלכים ושרכם ועם תאין
 אתם וכר יהוה ותקו עליהם
 ולא תכל יהוה עד לאור
 מפני רע מעותיכם מפני
 התועבת אשר עשיתם ו
 ארעכם וחרב השמר
 ולקללה מאין יושב מקום
 החי מפני אשר חפרתם
 וי אשר חפרתם יהוה ולא
 שמי עתם בקול חות ולתמו
 ונחיתו ובערותי לא תחכם
 ע כל קראת אתכם חרע
 הזאת כלם הזה והאמר
 ורמחו אל כל העם ואר כל
 הנשים שמי עני דבר יהוה כי
 וחרב אשר בארץ מערים
 כה אמר יהוה עבאות אלו
 ישראל לאמר אתם נשחתם

והרברנה במיכם וידיכם
 מלאתם לאמר עשה נעשה
 את נדרינו אשר נדרנו לקטור
 למלכת השמים והתפר לה
 נככים הקים הקומע את
 כדריכם ועשה מעשונה את
 כדריכם לבו שמי עני דבר
 יהוה כל יהודה הישבים בארץ
 מערים חגלו נשבעתי בשמי
 הגדול אמר יהוה אם יהוה
 עזי שמי נקרא כמי כל אשר
 יהוה אמר ויחרני יהוה כי
 אוץ מערים חגלו שמי עתם
 לרעה ולא לטובה תמלי כל
 איש וחרב אשר בארץ
 מערים בחרב נכרע ערמותם
 ופלוטי חרב יטלו מזארץ
 מערים ארץ יהודה מה מספר
 ויעזו כל שארית יהודה
 הבאים לארץ מערים לגור
 שם דבר מי קום משע נחם
 וואת לכם האות נאם יהוה
 כי סקר אני עליכם במקום
 הח למען תרעבו חום קומו
 דבר עליכם דרעו
 כה אמר יהוה הנני נתון את
 פרע חפצו מלך מערים
 מיד איבו וברב מבקשי ימי

נמשו כאשר נחיתו את ערמותו
 מלך יהודה כי נטכרו ארץ
 מלך צבא אבו ונכוש נמשו
 הגבר אשר דבר וימחה הנביא
 אל ברוב זמורה בכתבו את
 הדברים האלה על ספר נפשו
 ורמחה בשנה הדבעות
 להזכרתם בן יאשיהו מלך
 יהודה לאמר כה אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך בדרך
 אמרת אה נא לי מי שמת יהוה
 עני על מבאני ונעתי באנחתי
 ומנוחה לא מצאתי שאתאמר
 אלו כה אמר יהוה הנני אשר
 בנתי אבי חיים ואת אשר
 נטעתי אני נוש ואת כל
 הארץ היא ונאמתי תבקש
 לה גדלות אל תבקש כי הנני
 מבניא רעו עלי כל בישול נאם
 יהוה ונעתי לה את נפשי
 לשלל על כל המקומות אשר
 הלך שם
 אשר חת דבר יהוה אל ורמחה
 הנביא עליהם למערים
 על חול פרעו נבו מלך מערים
 אשר היה על יחד פרת
 בכרמש אשר הבח

נבכרו ארץ מלך בבל בשנת
 הרביעית ליהויקים בן יאשיהו
 מלך יהודה ערכו מגן וענה
 וגשו למלחמה אסנו חסוסים
 ועלו הפרשים והתעבדו בעב
 מרקו הדמחים לבשו חסריות
 מדוע ראיתו חפה חתם
 נסגים אחרי וגבריתם נפתו
 ומנוס נסו ולא הפני מזור
 מפני נאם יהוה אל ינוס חק
 ואל ימלט הגבור עצמו על
 ח צד פרת בשלל ונמלו כי
 זה ביאר יצלה בחרור
 ותגשו מומח מערים כואר
 נעלה ובחורות תגשומים
 ויאמר אלה אכסו ארץ
 אביה עזי וישמי בה על
 חסוסים והתחילו חרכב ויצאו
 הגבורים קוש ופול תפשו מגן
 ולוחים תפשו רכי קשת ויהיו
 החוא לארני יהוה עבאות
 יום נקמה לה נקם מערי ואכלה
 חרב ושבוע הוונת מודם כי
 זכר לארץ יהוה עבאות בארץ
 עמו אל נח פרת על גיע
 הקחי ערי בגלות בת מערים
 לשוא הדבתי רפאות העלה
 אין לה שמי עני גיום קולנו

ועתה מלאה הארץ בקצור
בגבור כשלה וחרה נסו
שעמים

הדבר אשר יביר יחיה אל
ומה תבא למה נבחר ארץ
מלך בכל לחכות ארץ מצ
מערבם הגוה במערות והש
השמיעו במגדוד והשמיעו
בגוה וקטפונחם אמרו ותוע
וחכו לך כי אלה חוב סבוכי
מדיע נחמך אביריך לא
עמד בני הוה הדמו הרבד
כישל גם על אש אל דערו
ולאמר קומה ונשבע ארענו
ואל ארץ מולדתנו מפני חר
היטד קראו שם פועה מלך
מערות שאון העבור המוער
חראנו נאם המלך וחוה עבאות
שמו כי כהנור בחורים
ובכדמי בנס ובואמל גולה
לשוך וישבת בתמערות
כינו לשמה הוה ובערת
מאון השב עגלה
יפה פיה מעות קרץ מעפון
בא לא עם שבייה בקרבה
כעגלו מרבה בוצעמה הפנו
נסו וחזרו לא עמדו כי מוס
אורם בא עוהים עת פקרתם

הולך כנחש ולך כמסול
ולבו ובקור ומחול באו לה
כחטבי עינים פרתו יערה
טם יחיו כי לא יחקר כורבו
מארצה ואיו להם מספר
הבישה בתמערות טבנה
ביד עמפון אמר יחיה
עבאות אלהו ישראל הנגן
פוקד אל אמוז מנא וקר
פיעה ועל מערים ועל אלוה
ועל מלכ ועל פועה ועל
ממית

בו נעתים בול מבקשי
נפשים ומד נבוכדנאצר מלך
בב וביד עגדו ואחריו
השבו מימיהם נאם וחוה
ואתה אל תלך א עבתי
יעקב ואל תחת ישראל כי
הנני מושע מרהוק ואת
ידעה מארץ שבים ושע
יעקב ושקט ושאונו ואינו
מחריר אתה אל תלך א
עברי יעקב נאם וחוה מאתך
אע כי אעשה לך בכל הגוים
אשר החחך שמע ואתך
לא אעשה כלה ויסר לנג
למשפט ונקח לא אנקדי

עד תהלת מואב בחשבון
חשבו עליה לעה לבו ונכרו
ונכרו תעמא גם מדמו
הדמי אחריו ולך חרבו קול
עעקה מחוהים שר נשבר
גדול נשבר מואב השמיעו
ועקו עערתה כי מעלה
ה הוה בכרו מעלה בכרו כי
במחור חוהים ערו עעקת
שבר שמעו נכסו מלכו
נפשיכם ותחילתו כערוער
במברו כי נעו במוחך במעשך
ובאו עותק גבאת תלכדו
ולעא כמולט בעלה כהנן
ושרו חר וקבא שר אל
כל ערו ערו לא תמלכו
ואם העמך ונשמד המושך
אשר אמר יחיה יונג ערץ
למואב בני נעא העא וערוה
לשמה תהמנה מאון ושקב
בהו ארו עשה מלאכת
הוה ומה וארז מע ערבו
מדם שאון מואב מעערון
ושקט הוא אל שמרו ולא
הנך מכל ארבו ובעלה
הר על פוער טעמו בו
ויחו לא נמר לבו

הנה דמים באים נאם וחוה
ושלח תרועות ועעס ועערו
וכלו מוקו ונליתם וסעו
ולש מואב ממנוט פאשר
בשו בות ישראל מבית אל
מבכחם איד תאמר וגבורים
אנחנו ואנשי חול ומלחמה
שר מואב ושרת עלה ומבחר
בחרו מדי ושכח נאם תמלך
תחו עבאות שמו קרוב אור
מואב לבא ורעלו מותה מאר
נרוד כל כמבח וכל ורעו
שמו אמרו אמוש בר מפתח
עומק הסאח ירו מבכור
לשכו בעלמא ושבת בת דיבור
כרעור מואב עלה פה שחת
מבערו אל דרה נמד יועמי
יושכ עווער שאר גם
ונמלטה אמר מה נהרבה
הביש מאנ מחתה חלילי
וועד הגוה באנוז מ שר
מואב ומשפט בא אל ארץ
המושור אל חלוו ואל בקעה
ועל מופעה ועל היצו ועל
גו ועל בית חלתים ועל
קריתם ועל בות גמור ועל
בית מעו ועל קרית ועל

בערה ועל כל ערל ארץ מואב
חרחקות וחרחבות נגדעה
קרז מואב ורעו נשכח נא
וחדי השמיהו כי ער חתה
הגריו וסמק מואב בקראו וחוה
לשחק גם הוא נאם לא תשחק
תע לך ישראל אכזבנים
נמעא ברמדו רברך בו
תתנזר עובו ערום ושכח
פלע ושני מואב וחוה כונד
תקנו בעברי פפתה שמענו
גאוד מואב גאוד מאר גבדו
נאנו ונאנו ורף לבו אנו
הערת נאם וחוה עברנו ויא
בו פרו לא כן עשו על בן ער
מואב אוליל ולמואב פלד
אזעק אל אשר קח חרש
יהג מבני יעור אכמת
הגס שבמה נכוי ונחך עבו
ים עד גם יעור נגעו על קיד
ועל בענדך שרד נפל ונאספה
שמחה וגול מברמל ומארץ
מואב ומו מיקבים השברנו
לא ידור הוה חרד לא חרד
מועקת חשבון עד אל עלה
עד לחץ פתנו קולם מעער
עד הרעים עגלה של אשכנז

גם מי נמרים למשפוחות יהיו
 והשפתי למואב נאם יהוה
 מעלה במה אקדשך לאלהינו
 עליו דמי למואב פחללים
 יהמה ויבי אל אנשי קדר
 חרש כחללים יהמה עליו
 יגרת עשה אבדו כי כל
 ראש קרחה וברזן גרעה
 על כל דלים גדרת ועלמת
 מתגנם שק על כל גגות
 מואב וברחבתיה בלה מספר
 בישברתי את מואב ככלו
 אדחמץ בן נאם יהוה איה
 חמה חילולו איה הפנה ערו
 מואב בוש ותיח מואב
 לשחק ומחמה לכל סביביו
 כי כה אמר יהוה הנח
 כעשר ידאח ופירש ככמו
 אדמאב ילמחל הקרירות
 והמעות נתפשה והיח
 לב גבירי מואב בים תהא
 כלב אשה מערה ונשמד
 כי עם מי עליהוה הגריל
 פחד ופחת ופח עליך יושב
 מואב נאם יהוה הנימספני
 הפחד יל אל הפחתה עליה
 מזפחת ללכר בפח כי

באצרותיה מי יבוא אל אנה
 מביא עליה פחד נאם ארני
 יהוה צבאות מכל סביבך
 ונתחלתם איש לפני אומו
 לפני ואחריו אשתי אה
 שבת בני עמון נאם יהוה
 לאיום כה אמר יהוה
 עבאות האני ער חממה
 יהימו אברה ענה מבנים
 נסדחה חכמתם יהו חמו
 העמקו לשבת ושבי חרם
 איה עשו הכאתו עליו ער
 פקדתי אספקתם באו
 לא יסארו עליהם אכ נבנים
 בלילה השחיתתם בראי
 השפתי את עשו ויהו את
 כחשתי ונחפה לא יל ער
 דדע דאחו ושכני ואנשי
 עובה ומלחב אני אחתי
 ואהבתי ער חכמותי
 כי כה אמר יהוה ונת
 אשר אח משפטם לשתות
 חכום שתי ושיח ואפח הוא
 נחך תנחך לא תנחך מי שח
 תשתי מי מי נשפעתו נאם
 יהוה כי לשמה לחיפה ונת
 ויקללה תהא בצרת יל ער

התנינח להרבות שלם
 שמועה שמעתי מאת
 יהוה וצד בנות שלוח החק
 החק עלו ונאם עליה וקדוה
 למלמדה ביהקד קטן נתתי
 בגוים בון פארם הסלעתי
 השיא אתו וזיו לך שכני
 בחגיו חסוע תפשי מרום
 גבעה בית גמול בשלך קדר
 משם אוהדת נאם יהוה
 ותהא ארום לשמה כל נער
 עליה ישם ונשרק על כל מכות
 כמחלת סרס ועמדה ושכנה
 אמר יהוה לא תשב שם איש
 ולא עור בה בראים יתע פאר
 יעל מגאוז חמדו אל גוד
 איתו קואלעש ארעלו
 מעליה ויל בחור אליה אפח
 מי כמולו ומי ווערני ומי
 זה רעה אשר יעמד לפני
 לא שמע עתה יהוה
 אשר עץ אל ארם
 ומחשבותיו שש אשר
 חשבאל ישביו תמו
 אסלא וסתבום יעערו
 תצואו אלא שש ישם
 עליהם גוים מקול גמלם

רעה הארץ עתה בנס
 סוף נשמע קולך הנה בנער
 געלה וידאחו ומרש כנפיו
 על בענה ונתה לב גבורתי
 ארום ביום תהא כלב אשה
 מערה
 לרמשך בושח חמת וארפר
 כישם עור רעה שמעו נמגו
 בים ראגה השקט לא יוכל
 לפתח רמשך הסנתה לנוס
 ודטכח חוקה ענה ויבלים
 אחמה ביהדה אין לא ענבו
 ער תחלה קרעת משושי לבו
 ימל בחוקות ברחבותי וכל
 אנשי המלחמה ילמו ביום
 ההוא נאם יהוה עבאור
 והעלה אש בחומת דמשק
 ואכלה ארמנות בן הדד
 לקרה ולמלקות העור אשר
 הכה נבוכדראעור מלך בבל
 כה אמר יהוה קאמו עליו אל
 קדר ושדדו את בני קדם
 אהיהם ועאנם יקחו
 ודיעותיהם וכל בליהם נגא
 ונבלהם ושאול להם וקראו
 עליהם מגור מסביב נסו

נרו מאד העמיקו לשפת יטבי
 חצור נאם יהוה כילעך עלים
 נבוכדראעור מלך בבל עצה
 וחשב עליהם מחשבה קומו
 ערו אל גוי שלו יושב לבטח
 נאם יהוה לא דלתים לא ברוח
 לו בדר ישכנו ויהו גמלו דם
 לבו וחמוז מקניהם לשלל
 וזרמם לכלי נח קועי פאח
 ומכל עבדיו אביא את איה
 נאם יהוה ויהוה חיות למעו
 תנעם שמחה עד שלם לא תשב
 שם איש ולא יגור בה בראים
 אשר חנה דבר יהוה אל דרמחו
 הנבא אל עלם ברא שותמלות
 ער קמ מלך יהודה לאמר
 כה אמר יהוה עבאות הנע
 שבר את קשת עלם ראשית
 גבורתם והבאתו אל עלים
 חרבע רוחות מארבע קעות
 השמים וזרמם לכל חרחות
 האלה ולא יהיה חגי אשר
 לא יבוא שם נדחו עלים
 וחחתי את עלים לפני איהם
 ולפני מבקטי נפשם והבאתי
 עליהם רעה אחרון אפי

נאם יהוה ושלחתי אחריהם
את הרוב ער כלותי אודתם
ושמתי ככאי בעולם והאבות
משם מקדושרים נאם יהוה
והיה באחרית הימים אשוב
את שבות יעלם נאם יהוה
הדבר אשר דבר יהוה אל בני
אל ארץ כשדים צור ודמיהו
הנבא יהיה גורו בגוים והשמיעו
ושארו נס חשמיע אל אבחרו
אמר גלגלה בצל הנישב
חת מרדך הביטור עיניך
חתו גלגלה יבו עליה עז
מעפוז הוא נשיות את ארצה
לשמה ולא יהיה משב יבד
מארם ועד צמחה גרו חלבו
בימים חממה נביעת חמא נאם
יהוה נבאו בני ישראל חמה
ובני חזרה חזרו הדרך וצבו
ילכו ואת יתנו אליהם ויבקשו
עיון שאלו הדרך חנה פניחם
באו ונלו אל יהוה ברית עלם
לא תשבחו יצאו אסרות חזר
עמו רעוהם חלונם הרים
שבו בים מהר אל גבעת חלבו
שבו רבעים כל מועדותם

אבלום ועויהם אמרו לא
נאשם תחת אשר חטאו י
ליהוה נזה ערד ומקוח אבו
אבותיהם יחיה
מתוך צל ומארץ כשדים יצאו
והיו פעלודים לפני עאי בני
הגח אנבו משל ומעלה על
בבל חתל גוים גדלים מארץ
עפוז וערכו לח משם תלכד
חציו בגור משמל לא ישוב
ריקס ויהיה כשדים לשלל
כל שלליו ישבעו נאם יהוה
כי השמחו מתעורו שטר
נחלתו ביהטוטו כעגלה
רשה ותעלה נאם יסושה
אמכל מאד חמה ילדוכם
חנה אחרית גוים מדבר צנה
וערבה מק עז יחול לא תשב
והיתה שממה כה כל עבר
על בבל ישם וישרק על כל
מכותה ערכו על גל סביב
כל דרכי קשת לרו אליה אל
תחלו אל חן כי יהיה חטאה
הדועו עליה סבב נענה ניה
נפלו אשוחיה נרוסו חומותיה
כי נקמה יהוה היא הנקמו בה
כאשר עשה עשודה בדת

וזרע מבל והפש מלכות
קעור מפל חרב היונה
עמו יפגו ואיש לארץ
שה מונה ישראל
המחונ הראשו אכלו מלך אשור
וזה האחרון עמיו צבונדראך
מלך בבל
לכו מה אשור
יהוה עבאות אל וישורא הנני
פקד אל מלך בבל ואל ארץ
כאשר פקדתי אומר אשור
ושבתו אישורא ארצו
ודעה חכמו והבשו ובהר
אמרים והגוער משבע נפשו
בנימים חסם ובעת חמא נאם
יהוה וברש את עוון ישראל
ואננו ואת חטאת יחיה
ולא תמצאיה כי אלקי אשור
אשור
מדתים עליה עתה ואל
יושבי פגור חרב וחרום
אחריהם נאם יהוה ועשחם
אשר עניתך
מלחמה בארץ ושבתי
אך נגדלתי ושבתי
כל הארץ כי איה חמה
לשמה בבל בגוים ילשו
לך וגם נפרת בבל ואת לא

ירעת נמצאת וגסנהפשת
כי ביהוה הגלגיתפתח יהוה
את איערו ויעא אתלם ועמו
כומלמה היא לדמי יהוה
עבאות בארץ כשדים באר
לה מקץ פתחו מאבמה כלת
כמו ערמים וחרימון אל חזר
לה שארית חרבנו כל פרוח לרו
לטבח היו עליהם כרבא יומם
עת פקדתם קול נקם
ומלכום מארץ בבל לחגד בעיו
את נקמת יהוה אהינו נקמת
הכלו השמיעו אל בני רבים
כל דרכי קשת חנו עליה סבב
אל יהוה מלוטה שלמה להפעלה
כל אשר עשה עשודה מאל
יהוה זה אל ארדוש ישראל
לכו יפלו בחזרה ברה ברנה
וכל אנשו מלחמתה ודמו ביום
ההוא נאם יהוה
הגע אלך ויון נאם אנני יחיה
עבאות כי בא ימך עת פקדתך
וכשל ורו ונלו ואולו מקדם
והעתי אש בערו ואלה כל
סביבתו
יהוה עבאות עשוקים בני ישראל
ונני יחזכה חזו וכל שביחם
חחוקים עם מאנו שלום גלמי

חוק יהוה עבאות שמו ריב
יריב את ריבם למען הרגיע
את הארץ והרגו לי שבי בבל
חרב על כשדים נאם יהוה
ואל ישוב בל ואל שריו ואל
חבמיה חרב אל הצרים ונאמו
חרב אל גבורה וחמו חרב
אל סוסו ואל רכבו ואל כל
הערב אשר בתוכו ויהוה יגשים חרבא
אוצר היה ובני חרב אל מיימה
וכשו כי ארץ פלורם היא
ובאמים ותהלה לכו ושובו
עיום את אלים וישבו בה כנות
יענה ולא תשוב עוד למען
ולא תשובו עבדו ודרי
כמהפכת אלהים את סהם
ואת עמדה ואת שבעה נאם
יהוה לא תשוב שם איש ולא
גור בה בז ארם ותקעם בא
מעפוז וגו גרול ומלכים רבים
יערו מירבות ארץ קשת וכוילו
יחוקו אכזר המלך ולא רחמו
קולם כנס יהמה ועל סוסים
ורכבו ערוך כאש למלחמה
ערוך בה בני שמעמך בני
את שמעם ווטו יחיי ערר
חחוקתתו חול כחורדה הגנה
כארזה ילה מנאז הירדן אל

נוח איתו כי ארג עת ארועם
מעלה ומי בחור אלה אפקד
כי מי כלונז ומי מעדנו ומי
זה רעה אשר נעמד לפני
לפ שמש ענת יהוה אשר
יעץ אהבבל ומחשב חז אשור
חשב אל ארץ כשדים אם לא
יסחבונו עעורר הצאן אם לא
ישום עליהם נחמקול נתפשה
בבל נרעשה הארץ וועקד
בגוים נשמע
יהוה חנו מעלה בבל ואל ישובי
לב דמי רוח משחית ושלחתי
לכני ורים וזרע ויבקרו את
ארעה כי יהיו עליה מסביב
ביום רעה אל דרכי ירדן
הדרך קשהו ואל יהעו כסריו
ואל תחמלו אל בחריהם חחרימי
כל עבאח ונמלו חללים בארץ
כשדים נמדקרים בחועותיה
כי לא אלנו ישראל ויחזרה
מאלהו מותה עבאות כי
ארעם מלאה אשם מקדוש
ישראל נסו מתוך בבל ומלטו
איש נמשו אל תרמו בענה
כל עת נקמה תיא ליהוה גמול
הוא משום לה כוס חבב בני
ביר יהוה משכרת כל הארץ

כיונה שהם גוים על כן
 יהיה להם פתח נחל
 ככל נחש תלול עולה
 רחוק על ירכאובה את
 גתא יראו את כל לא
 נרטה עובד וכל איש לארץ
 כדוגע ארשמים משטח
 ונשא עשוקים ודוצא
 יהיה את ערומי
 ונכפרו כעין את מעשה
 יהיה אלהינו ויהיו החיים
 מלאו השלמות העני יהיה
 את כל חלקי מדי עבד
 מופתו והשוחות כמנצח
 חוזתו וקמת היבול אר
 חולת כל שאונס חזיקו
 המשמד חקמו שומרים
 הכינו הארבים כי עם חס
 יהיה גכעו את אשר
 דבר ארשמי בלי שבת
 על מוסר רבים רבת אורג
 בא קע אמת בעעך
 נשבע יהיה עבאות גמסו
 כי אם מאתך אדם מלך
 וענו עלך היד
 עשה ארץ בכוח מכתת
 בחמתו ובחנותו נטח
 שמים ילקו רהי חיו למע

בשמים ועל נשאים מקיע
 ארץ בוקים למכור עשה
 ומעא וזחמא ערמו נבער
 בלאום מרעה הבוש כל
 ערף מפלל כי שקר נכבו
 ולא דחוצה הבול הפח מעשה
 הטיעו בעת מדהם יאמר
 לא כאלה ודחיעקוב כי זוע
 הכל הוא ושבו נחלתו יהיה
 עבאות שמו
 מפץ אפלו מל מלחמד
 ונפעמי גוים השוחתי כר
 ממלכות
 כן כנס ודכו ונפעמי
 כן רכב ודכו ונפעמי
 כן איש אשה ונפעמי
 כן דקו ונער ונפעמי
 כן בחור ונעלה ונפעמי
 כן רעה וערו ונפעמי
 כן אבד ועמו ונפעמי
 כן פחות וקנים ונפעמי
 לבל ולכל השבו בשוחות את
 כל דעתם אשר עשה בעיני
 לעיניכם נאם יהיה
 הנני אלהי הר המשחית נאם
 יהיה המשחית את כל הארץ
 נכונת אדתי עליך וגילת
 מזהלעים ונתתך לדר

יהיה כדוגע ארשמים משטח
 ונשא עשוקים ודוצא
 יהיה את ערומי
 ונכפרו כעין את מעשה
 יהיה אלהינו ויהיו החיים
 מלאו השלמות העני יהיה
 את כל חלקי מדי עבד
 מופתו והשוחות כמנצח
 חוזתו וקמת היבול אר
 חולת כל שאונס חזיקו
 המשמד חקמו שומרים
 הכינו הארבים כי עם חס
 יהיה גכעו את אשר
 דבר ארשמי בלי שבת
 על מוסר רבים רבת אורג
 בא קע אמת בעעך
 נשבע יהיה עבאות גמסו
 כי אם מאתך אדם מלך
 וענו עלך היד
 עשה ארץ בכוח מכתת
 בחמתו ובחנותו נטח
 שמים ילקו רהי חיו למע

גשחומלת בגל נמלה עאו
 מתדבא על ומלודאיש
 את נמשו מקרוו את זתוח
 ופדורה לבדכם ותר או
 בשמוע הנשמעה בארץ
 ובא בשנה השמועה ואחריו
 בשנה השמועה וזמם בארץ
 ובשור ערמשי
 הנחמם באים ופדתי על
 פסלו בכל וכל ארץ רד
 הטט וכד חליות וכלו
 בתוכה ורננו ערננו שמעם
 וארץ וכל אשר בהם כי
 מעפון ובואלה השוחות
 נאם יהיה גסננו לנפול
 חלנו ושר אל גסל כל נפול
 חלל כל הארץ מלכותם
 מחרב חלבו אי מעמדו
 זכרו מחרב אתחנה ודחשם
 העלה על לבכם בשנה
 מי שמענו חרפה כסתה
 כלמח פמנו כי באו זרים
 על מקדשנו בית יהודה
 לכן הנחמם באום
 נאם יהיה ופדתי על פסולת
 וכל ארץ ואק חלל כי
 תעלה בל השמים וכל הנפול
 מרום ענה מאו כנאו

ישרים לה נאסדותה קח
 ועקה ככל ושבר צול מארץ
 כשמים כי שרד יתה את
 בכל ואבר ממנה קול גדול
 והמו גיהם כלום רבים נח
 שאן קולם כי לא עלה על
 בכל שורד ונכדו גבורה
 חתה קשותם כי אגמולת
 יהיה שלם ישלם והשכחי
 שרד וחכמה פחותה ופנות
 ונחיה ונשנו שנת עולם
 ולא נקיצו נאם המלך ותה
 עבאות שמו כה אמר
 יהיה עבאות חמות בגל
 הרחש ערעו טהערעו ושחור
 הגבוהים באש יצתו וגיע
 עמים בדרוק ואמים בריאש
 ונעפו
 הדבר אשר עוה ורמחומביא
 את שרדו כרנעו נומחסה
 בכותו את ערנחו מלך
 יהודה בכל משנת הרבעות
 למלכו ושכחו שר מנוחה
 וכתב ורמחו את כל הירעד
 אשר תבוא אל כל אל ספר
 אשר את כל הרברים האלה
 חתמים אל כל נאמר ורמחו
 אל שורה כנאו בכל וראית

יהיה כדוגע ארשמים משטח
 ונשא עשוקים ודוצא
 יהיה את ערומי
 ונכפרו כעין את מעשה
 יהיה אלהינו ויהיו החיים
 מלאו השלמות העני יהיה
 את כל חלקי מדי עבד
 מופתו והשוחות כמנצח
 חוזתו וקמת היבול אר
 חולת כל שאונס חזיקו
 המשמד חקמו שומרים
 הכינו הארבים כי עם חס
 יהיה גכעו את אשר
 דבר ארשמי בלי שבת
 על מוסר רבים רבת אורג
 בא קע אמת בעעך
 נשבע יהיה עבאות גמסו
 כי אם מאתך אדם מלך
 וענו עלך היד
 עשה ארץ בכוח מכתת
 בחמתו ובחנותו נטח
 שמים ילקו רהי חיו למע

והראת את כל הכתבים האלה
ואמרת עתה אלוהי דברת אל
המקום הזה להכרות לבלתי
היות בלושב למאדם וע
בהמה כי שממות על שמה
והוא ככלות לקרא את הקפר
הזה הקשר על יאבן והשוכס
אל תוך סת וואמרת ככה
השקע בכל ולא תקום מפני
הרעה אשר אנכי מבא עליה
ולפני עד העה הבר ורמיהו
בדעשרים ואחת שנה עד קהו
במלכו ואחת עשר שנה מלך
בירושלם ושס אמן חמסר
בה ורמיהו מלכיה ויעש
הדע בעיני יחזק כק אשר
ישוה ויחוקם כי על אהוה
והתק בירושלם ויהנה עד
השליכו אותם מעל פני וימור
על קהו במלך בבל ויהי בשנה
התשיעית למלכו בחוש העשירי
בעשור לחוש בא נבוכדראצר
מלך בבל הוא וכל חילו על
ירושלם ויהנו עלה ויבנו
עלה היק סביב ותבא העיר
במצור עד עשתי עשרה שנה
מלך עד קהו ויהושע הרביעי

בתשעה לחולי ויחזק הרעב
בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ ותקע העיר וכל
אנשי המלמה יכרוה ויעאו
אדעו ללה דרך שער
ב החמלים אשר על
המלך השדים על העיר
סביב וילכו דרך העובר
וירפוחו בשוים אחרי
המלך וישו את עד קהו
בערת דחו וכל חילו נפע
מעל ויהפשו את המלך
ויעל אלו אל מלך בבל ובלתה
בארץ חמית ודבר אהו
משפטים וישחט מלך בבל
את בני עקמוזו לעינו וגם
את כל שרי ויהיה שחט
דברתה וידינו עד קהו
עור ראס ויהושע הרביעי
ויבאו מלך בבל בבל
ויתגחו במית הפקדת עזוס
ובחוש החמישי
בעשור לחוש היא שנת
השעשירי וינה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא
נבוכדראצר ויבטחים עמך
לפני מלך בבל בהניסלם
וישק את בית יחזק ויהי

בית המלך ואת כל חילו
ירושלם ואת כל חילו
שרף באש ואת חמית
ירושלם סביב נהעו
כשודת אשר אבות שמים
וכר לות יעס ואת חמית
הנשארם בעיר ואת חמית
אשר נמלו אל מלך בבל ויהי
יתר האמון חמית ויבאו
רב טחים ויחזק מאך
השארם נבוכדראצר ויבטחים
לכרמים ויבטחים ויבטחים
הנחשת אשר דברת חמית
ואת חמית ואת חמית
אשר בבית יחזק שגרו
כשרים וישאו את חמית
בבל ואת חמית ואת חמית
ואת חמית ואת חמית
ואת חמית ואת חמית
הנחשת אשר ישת בבל
לקחו ואת חמית ואת חמית
המחלות ואת חמית ואת חמית
ואת חמית ואת חמית
אשר זרב ותב ואשר חמית
בקה לקח
טבים העמודים שנים
הם אחל והפך שנים

נחשת אשר תחת המכנות
אשר עשה המלך שלמד
למית יהוה לאהיה שיקל
לנחשתם כל המלים האלה
והעמודים שמה עשוה אמנו
קומה העמוד האחד וחובו
שמים עשרה אמה וסביבו
ועליו ארבע אעבשות נבוכ
וכתרת עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמט אמות
ושבנה ורמונים על הכתרת
סביב הכל נחשת ונאלה לעמ
השני ורמונים ויחלו הרמלים
השנים וששה רחוד כל
הרמונים מאה עד השבכה
סביב וקח רב טחים את
שריח כחו הראשון את עמון
כחו המשנה ואת שלשת
שמרו חסד ומו העיר לקח
סוס אחד אשר היה מקור
על אנשי המלמה ושבוע
אנשים מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר ואת ספר
שר העבא המעבא את עס
והאנשים איש מעס
האנשי המעבא ספר העיר
ויקח אותם נבוכדראצר רב
טחים וילך אותם אל מלך

בבל ובלתה ויבא אותם מלך
בבל וימיתם ברבמה בארץ
חמית ויגלו יהוה מעל אומתו
זה העם אשר הנה נבוכדראצר
בשנת שבע חמית שלשת
אלפים ועשרים ושלוש
בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם
לפני שם זה מאות שלשים
ושנים בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר חמית נבוכדראצר
רב טחים חמית לפני
שבע מאות ארבעים
וחמשה ולפני ארבעת
אלפים ושש מאות ויהי
בשלשים ושבע שנה
לגלות יהונתן מלך יהודה
בשנים עשר חוש בעשרים
וחמשה לחוש נשא אויל
מלך מלך בבל בשנת
מלכתו את דאס ויהונתן
מלך יהודה ויעבא אלו
מבית ובלתה ויהונתן
טבוכדראצר וימיתם מאת

לכסא מלכים אשר אתו בבבל
ושנה את בגדי כל אויל
לחם לפני המיד כל ימיו חזר
וארחו ארחת תמיד נתנה
לו מאת מלך בבל דבר קום
בזמן עד יום מותו כל ימיו
חמו
ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחוש ואני בדרך
הגולה על נהר כפר נפתחו
השמים וארא מדאות אלהים
בחמשה לחוש היא השנה
החמישית לגלות מלך ויבכו
הלל חיה דבר לחם אר יחזקאל
בו בני הכהן בארץ כשרים
על נהר כפר ותהו עליו שם
ויהוה יארא והנה לוח סעלה
באח מן העמון ענו צול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה
כענו החשמל מתוך האש
ומתוכה רמות ארבע חקות ויו
מראיו המות אדם להעו
וארבעה פנים לאחת וארבע
כנפים לאחת להם ורגליהם